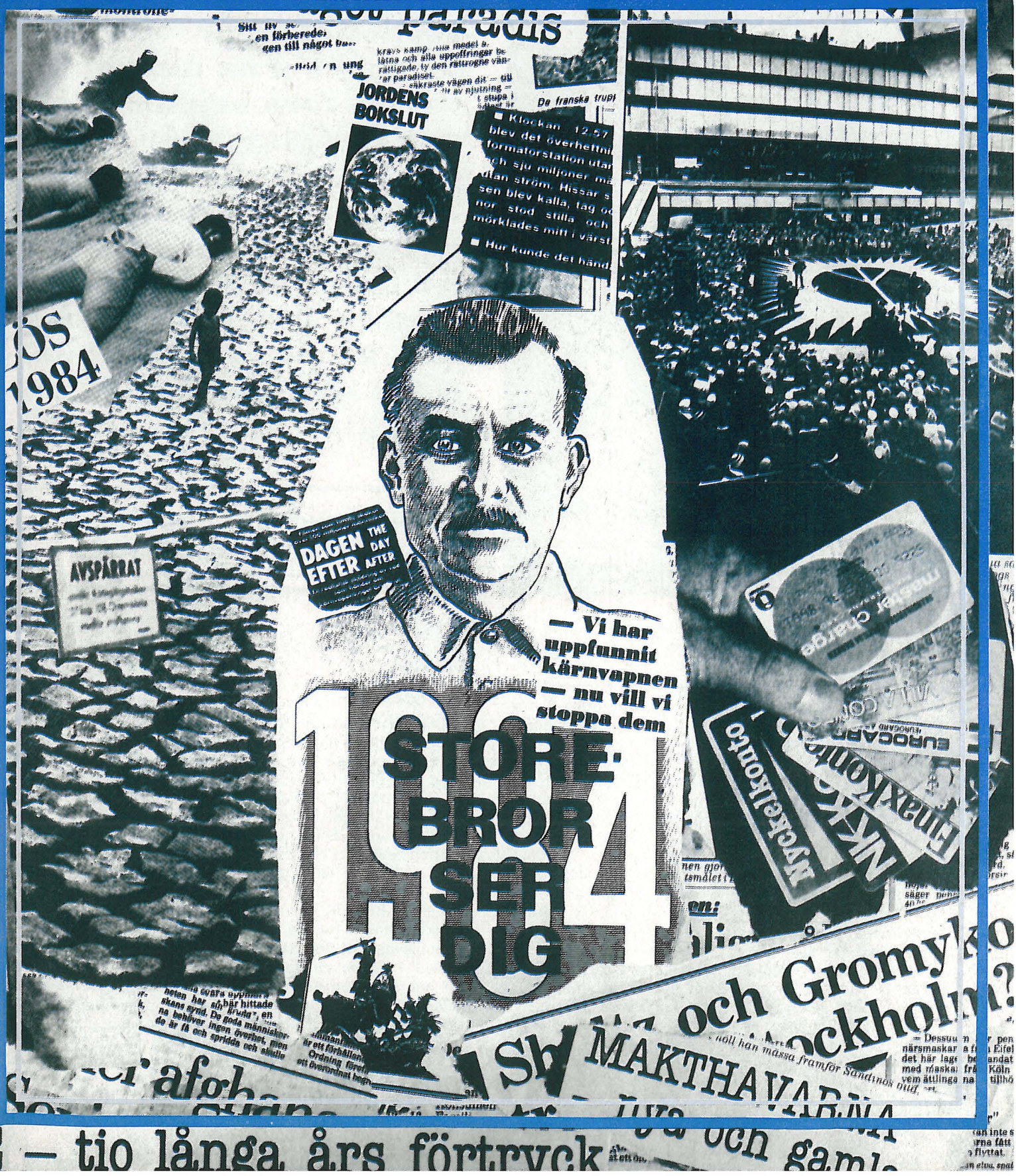

Midnattsropet

Nr 1 • 1984 • Årg. 25 • Pris 5:50

Maranata - Du, vår Herre, kom!

Från att bara "hänga med"

— Bönen blev min hö

Efter att ha "setat fast" i veckotidningar och tv-serier kom nu det nya livet att föra henne till ett aktivt deltagande i församlingens böneliv och bibelstudier, som tidigare inte givit henne något till livs. Hon upplevde att ju mer Jesus upphöjdes för henne genom bön, desto mer kom hon ifrån sig själv.

**Intervju: KICKAN SUNDSTRÖM
Foto: THOMMY JACOBSSON**

Går man till Brosalen en tisdag- eller torsdag eftermiddag, träffar man Voukko Dahlman där på knä inför Gud, och man hör henne alltid i förtröstansfull tillit tacka och bedja för och med syskonen. Hennes tro och förtröstan på Gud verkar inspirerande på oss andra och med sitt glada, varma och samtidigt moderliga deltagande sätt beslöt jag mig att be Voukko berätta för Midnattsropets läsare vem hon är och vad hon upplevt med Herren.

Hon berättar att hon är född i Finland, men uppväxt i Värmland och blev frälst vid 12 års ålder. Hon döptes i en pingstförsamling till Kristus, och minns dopet som en stark upplevelse med Jesus. 1963 kom hon som 18-åring till Stockholm

och hade då en tvåårig, som hon uttrycker det, kris bakom sig.

Genom att hon flyttat från hemmet och trossyskonen för att få arbete, kom hon att umgås alltmer med icke troende arbetskamrater, vilket förde henne längre och längre bort från sin ungdoms frälsare. Det förde med sig ångest, fruktan och dåligt självförtroende. Voukko konstaterar att hon aldrig kommit in i detta tillstånd, om hon hade gjort den radikala gudsupplevelse som hon har gjort i dag. Hon nämner flera gånger vad viktigt det är, att man redan som ung får kunskap i Guds eget ord, för att när sedan världen kommer med alla sina utbud till en 16-åring, att denna inte då blindvis förs bort av de krafter som är rå-

dande i världen, utan har en stadig grund att stå på — Guds eget ord.

"Hängde med"

1966 gifte hon sig med Göran och fick sina två pojkar, Kjell och Dan. Hon berättar hur hon litet avundsjukt såg på Görans tjänst hos Gud. Han spelade orgel i Citykyrkan i Stockholm och hon tyckte att hon inget hade att tjäna Gud med själv. Hon säger med förundran att hon inte ens såg sin gudstjänst i barnen, utan upplevde "att hon hängde med" i största allmänhet. När det under de här åren gällde frälsningen var hon varken befriad eller förlossad, utan fixerad vid sig själv och till den trädsm som självfixering åstadkommer.

1976 hände emellertid nå-

got. Vid en konferens där Younggi Cho predikade fick Voukko uppleva att denna man predikade Kristus och att han kände Jesus på ett sätt som kom att tända en längtan i hennes eget inre. Han förhärskade Jesus på ett sätt som hon inte mött tidigare, och hon upplevde att han kände Jesus på ett sådant sätt som inte hon gjorde. Samtidigt åkte familjen på husvagnssemester, men Voukko kom att sitta ensam i husvagnen större delen av tiden och hon minns hur hon längtade efter att få lära känna Jesus, den Jesus som Anden gjort levande för henne under konferensen då en intensiv längtan tändes.

Voukko minns hur hon bad: — Jesus du får göra med mig vad du vill, bara din fullkomliga vilja får ske i

församlingen fick Vuokko uppleva:

gsta tjänst inför Gud!

mitt liv.

Hon menade vad hon bad, och Gud som vill ha vår vilja först och främst, svarade med att från den stunden befria henne från ångest och fruktan. Det föddes en intensiv längtan efter bibeln. Hon upplevde en närhet till Jesus själv. I Ordet fick hon se att Jesus älskade henne för den hon var. Hon blev totalt befriad från sig själv då hon såg att Gud skapat henne till sin avbild.

Befriad från ångest och fruktan

Efter att ha "setat fast" i veckotidningar och tv-serier kom nu det nya livet att föra henne till ett aktivt deltagande i församlingens böneliv och bibelstudier, som tidigare inte givit henne något till livs. Hon upplevde att ju mer Jesus upphöjdes för henne genom bön, desto mer kom hon ifrån sig själv. Från att ha varit jag-centrerad blev hon nu Kristus-centrerad. Vuokko upplevde hur bönen blev den högsta tjänsten inför Gud. Samtidigt började hon se på sina medmänniskor med Andens ögon och upplevde hur många kristna inte var befriade i sitt inre och att många befann sig där hon varit för ut i vanmakt och trældom.

I liten skala fick Vuokko berätta om sina upplevelser med Gud för dem och hur Jesus älskar oss var och en, och genom förbön och bibelläsning fick hon till sin stora glädje erfara att just så långt som Guds Ande fått föra henne, så långt fick hon nu föra andra till befrielse. Nu kom en spännande tid och Vuokko fick mer och mer längtan att lära känna Jesus och hans kraft, för hon märkte att i riket annorlunda, kunde man bara föra människor så långt som Gud fått föra henne själv.

Nu hade hon kommit in i Andens fostran och minns

när Gud talade i Jes. 42:5-9 personligt till henne: *"Så säger Gud, Herren, Han som har skapat himmelen och utspänt den, Han som har utbrett jorden med vad som alstras därav, han som har givit liv åt folket som är där på och ande åt dem som vandra där. Jag, Herren har kallat dig i rättfärdighet och jag vill fatta dig vid handen och bevara dig och fullborda i dig förbundet med folket och sätta dig till ett ljus för folkslagen, för att du må öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fångelset, ja, ur fångenskapen dem som sitta i mörkret. Jag, Herren, det är mitt namn, och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt liv åt belätna. Se, vad jag förut förkunnade det har nu kommit. Nu förkunnar jag nya ting. Förrän de visa sig, låter jag Eder höra om dem."*

Guds faderskärlek

Det är 5 år sedan hon upplevde sin kallelse att föra fångar ut ur fångelset, och med glädje, frid och värme börjar Vuokko tala om Guds trofasthet mot henne under hela denna tid. Jag upplever, att framför mig har jag

Arbetet på Gamla Bro bryts av för en stund när Vuokko samlar till bibelläsning och bön.

en fast förankrad gudsmänniska som lärt känna Honom i det fördolda, men också i sin tjänst hos Gud. Hon talar om Guds aldrig svikande faderskärlek mot människan som söker honom av hela sitt hjärta, och berättar episoder och händelser om Guds dråpliga gärningar som bara kan komma från den som provat honom som är trofast.

Vuokko talar om att hon samtidigt avskiljdes av Citykyrkans föreståndare Stanley Sjöberg och församlingens äldste. Från och med två dagar i veckan fanns hon sedan i församlingen, där hon bad och själavårdade människor. Gud förde hela tiden människor i hennes väg som var nedtyngda och bar på inre bördor som Jesus redan burit och som när de i Ordet fick se vad de ägde i Jesus, fick befrielse.

Vuokko säger ännu en gång, att om människor hade rätt kunskap om Gud skulle det inte finnas så mycket onödigt lidande som det gör, och citerar Hosea 4:6 att *"det är förbi med mitt folk därför att det ej får någon kunskap!"*

Vuokko berättar vidare att hon själv varit kritisk mot

Maranata utan att veta något om varken förkunnelsen eller församlingen. Hon har lyssnat i största allmänhet till den kritik som slungats ut mot maranatasyskonen av den etablerade kristenheten idag. Vuokko suckar djupt ur sitt inre och säger att Gud är inte sådan. Skall vi tjäna honom får vi inte glömma att Gud inte har anseende till personen och att det är allvarligt att se grandet, vi som alla har bjälkar i våra egna ögon.

Vägen är smal

I maj 1983 kom hon i alla fall på ett bibelstudium som Arne Imsen hade och hur det sade "amen" i hennes egen ande till det som han sade om efterföljelsen. Nu ställde den helige Ande henne vid ett vägskäl, det blev kaos i hennes inre, ty nu kom en ny dimension av den efterföljelse Jesus kallat oss till och som hon inte tidigare hört eller sett.

Vuokko berättar att även om det sade "amen" i hennes ande så var kampen ett faktum nu. När hon frågade Jesus om hon verkligen skulle vara med i det beryktade Maranata, upplevde

forts. sid. 17

Mot en ny församlingsordning

ARNE IMSEN

Vi lever i en föränderlig värld. Politikerna har lärt oss att det gäller att satsa på nya och djärva mål. Nya riktlinjer dras upp och allting omprövas.

Hur är det då bland de kristna? Jag har ibland en känsla av att kristna människor är rakt motsträvande eller helt stockkonservativa. De tycks inbilla sig att ifråga om t ex mission och evangelisation, är alla former redan en gång givna. Varje generation väckelsekristna, som brutit upp, måste därför i varje tid ständigt försvara sig och diskutera form mer än innehåll, och metod mer än motiv.

Vi har således begåvats med en mängd schabloner såsom t ex 30-talsschabloner, och 40-talsschabloner, kampanjschabloner och missionsförbundsschabloner, som alla måste slås sönder. Så har vi också fått något som skulle kunna kallas för maranatschabloner. Det finns maranatavänner som är fixerade vid 60-talet och längtar tillbaka till vad de kallar för frigörelse utan att riktigt veta vad väckelsens yttringar på 60-talet egentligen var ett uttryck för. De förstår nämligen inte det profetiska skeendet.

Idag måste vi betona ståndaktigheten

Om man under 60-talet upplevde nödvändigheten av frigörelse, därför att man hade ett för stelbent och monotont gudstjänstliv, måste vi göra klart för oss att gudstjänstlivets frigörelse inte utgör hela det kristna livet. Man skulle i verkligheten frigöras för att komma vidare på andra områden i det kristna livet. Betonade man under 60-talet frigörelsens nödvändighet, så är det idag absolut nödvändigt att betona ståndaktighetens nödvändighet. Ståndaktigheten är ju ett resultat av den härdade tron. Det är nödvändigt för att bevara det man en gång mottagit.

Det här konventionella mötesmönstret har säkerligen varit betydelsefullt och utträttat mycket gott, men vi måste ändå idag konstatera att det inte motsvarar dagslägets krav. Om man tidigare samlades i missionshusen inte mer än en eller två gånger i veckan, så var dessa samlingar ändå epokgörande, därför att de hade en så omskakande karaktär. Mötena hade en helt annan funktion än de har idag. Man glömmar idag att de flesta människor tidigare växte upp i flergenerationsfamiljer. Varje familj var på sätt och vis en storfamilj, därför att det fanns så många

barn i varje hem. Där fanns också far- och morföräldrarna i omedelbar närhet. Fadern eller farfadern var på något sätt släktens patriark, och det han gjorde kom att bli avgörande för hela familjen.

Det är någonting av det vi möter i Nya testamentet. Då nyckelpersonen i familjen kom till tro på Jesus Kristus, så kom hela familjen till tro. I Europa fick evangelium fäste genom Lydia, som var nyckelpersonen. Hon hade en färghandel, som hon drev samtidigt som hon hade en grupp tjänare omkring sig. Då hon tog emot apostlarna och öppnade sitt hjärta för evangelium, kom också alla de andra i hennes närhet till tro på Gud.

Vi vet också att evangelium gick vidare genom en annan storfamilj. Det var hos fångvaktaren i Filippi fängelse. Då han kom till tro på Gud, följde honom både barn och tjänare och hela hans hus blev döpt till Kristus. Han var nyckelpersonen som kom att vägleda alla de övriga.

80-talets Sverige är annorlunda

Nu lever vi 1980 i ett land, som är urbaniserat och sekulariserat, vilket vi inte skall glömma. Vi får allt färre flergenerationsfamiljer. Familjernas storlek minskar och består allt oftare av bara ett barn eller möjligen två. Man lever ganska ofta isolerat från övriga generationer.

Genom det ekonomiska system vi har, är det idag heller inte lika självklart att kvinnan skall stanna i hemmet. Hon skall ut i förvärvslivet, beroende på att vi accepterat en materiell standardutveckling till priset av ett sunt familjeliv. Vi har bejakat en välfärds- och konsumtionsfilosofi, en slit- och slängkultur, som kostat oss vårt mänskliga välbefinnande.

Allt det här har inneburit att familjestrukturen i allt större utsträckning har slagits sönder. Mängder av människor bor i hyreskaserner i förorter, där man strängt taget saknar vanlig mänsklig gemenskap. Man känner inte grannen, som bor på andra sidan väggen, fast man anlitat samma hiss och t o m träffar varandra.

De här förhållandena tycks vi i vår kristna verksamhet inte ta det minsta hänsyn till. Vi fortsätter att verka som om vi fortfarande levde på 1800-talets villkor. De konventionella evangelisations- och missionsmönstren måste radikalt brytas

forts. sid. 22

Midnattsropet

Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/23 52 30
Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.

Prenumerationspriset är Helår 60:-, Halvår 32:-, Lösnummer 5:50. Till Finland, Norge o. Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", d v s prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras

senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: Pilgrims-Tryck, Bromma 1984.

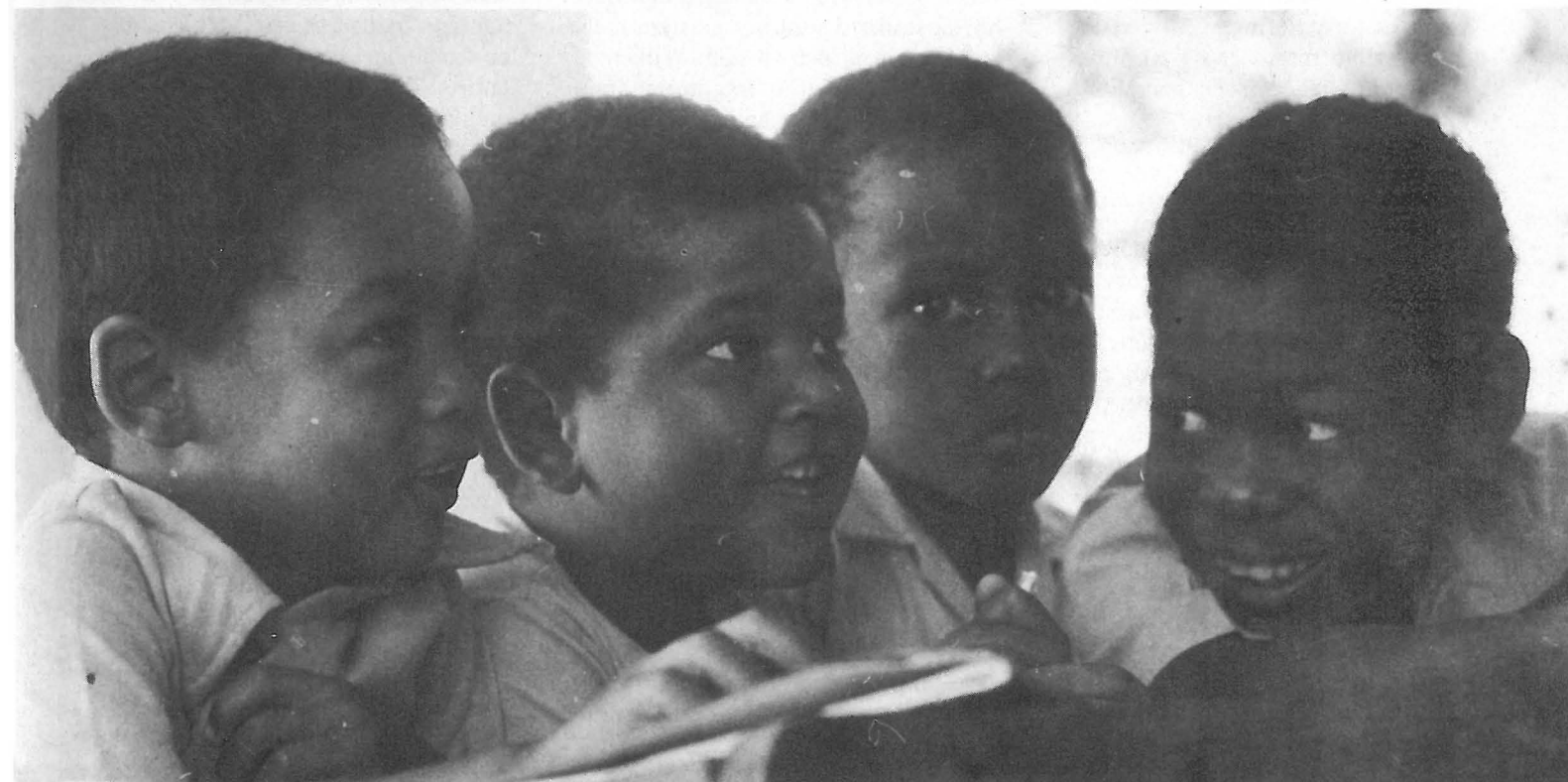

PILGRIMSSKOLAN I SANTO DOMINGO

Nu börjar 2:a terminen av Pilgrimsskolan i Santo Domingo, Västindien. På bilden ovan kan du se de glada skolbarnen som tillsammans med sina lärare; Marcos Estévez, Kirsti Asprusten, Ulla Näsholm, Katrin Dahlberg, Juan Carlos och Liw Emanuelsson, sänder soliga och varma hälsningar till Midnattsropets alla läsare. Foto: PER-ARNE IMSEN

Christina och Per-Arne Imsen rapporterar i nästa nummer.

—SYNLI GG JORD—

Läser vi 1:a Kor. står det klart för oss allesammans att det handlar om gemenskap. I 10:e kapitlet handlar det om hedningarnas gemenskap till skillnad från församlingens. Vad hedningarna offrar, de offrar de åt onda andar. Paulus talar om onda andars bord. Det är övernaturliga manifestationer, som man verkligen inte skall förakta eller ringakta. De finns där. Och när det står om bröd och bord, handlar det också om människor förenade och komna tillsammans till högtid.

Går vi så till 11:e kap. är det inte längre frågan om hur världen reagerar och uppträder. Den kristne odlar vanligtvis väsensfrämmande individualism och denna individualism är direkt satanisk, fast människor tror att det är fråga om frihet.

Individualismen kommer till uttryck på flera sätt. Var och en har sina ideal och tror att de idealen markerar personligheten. Men om man börjar att titta närmare, så upptäcker man, att det ju inte är något annat än det gamla köttet som kommer igen i nya formuleringar. Under tidens gång har man lärt sig att anpassa sig inom vissa gränser men aldrig överlämnat såg åt korset.

Håret har betydelse

Många teologiska strider under historiens lopp, har föranletts, av håret, om det skall vara långt eller kort. Och det är ju självklart att alla har sina ideal. En del tycker det långa håret passar bäst, andra tycker sig passa bäst i det korta. "Om jag har det långa håret är jag mest lik mina vänner eller väninnor" eller "Har jag det korta håret så är jag vackrast och skönast." Och så säger en del att håret har väl ingen speciell betydelse! Nej, det har det väl i och för sig inte, men varför diskutera det då? Säger inte alla de här diskussionerna att håret har en enorm betydelse? Det är ju den här delen som människorna vanligtvis ser utav vår kropp, det är ju

vårt ansikte de ser, och det skall inramas på ett så fördelaktigt sätt som möjligt. Och vi vill faktiskt påverka genom vårt utseende.

Änglarnas funktion

I den första delen av 1:a kor. 11, tar Paulus upp just de här frågorna. Det visar sig att det här med hatt eller hår inte berör relationerna till människorna utan relationerna till änglarna och deras synpunkter på våra attityder. Du vet att när du skall begära audiens hos konungen måste du gå igenom vissa förrum och kammare. Du får möta tjänstemän, som vill att du skall lägga fram dina synpunkter och som vill se hur du ser ut och om du uppträder på ett värdigt sätt, innan du får träffa konungen. Änglarna har liknande funktion. Vi tror att änglarna är våra tjänsteandar, som vi använder hur vi vill. Visst inte! De springer inte på våra kommandon. Änglarna har av Gud givna uppdrag och funktioner och verkar inom vissa områden. Ett av de områdena är givetvis att verkligen markera den oerhörda skillnad som bör existera mellan Guds folk och världen. Vilken skillnad? Vad det är frågan om är ju underdånighet. Det är inte underdånighet under en människa, utan för änglarnas skull visar man respekten för de i och för sig enkla men mycket nödvändiga umgängesformerna som är rekommenderade i skriften. Då kommer vi in på något som kallas mönsterbild eller ordning, den ordning som Gud har bestämt med avseende på församlingen.

Skapelsens ordning

Gud är inte oordningens Gud utan fridens. Just i uttrycket "fridens", ligger uttrycket för suveräniteten i skapelsens ordning. Just därigenom att systrarna låter sitt hår växa och har en makt på sitt huvud när de beder och profeterar, så visar de inför änglarna underdånighet. Männerna tar på motsvarande sätt av sig sina hu-

vudbonader och uppträder såsom män. Utgångsläget är, att kvinnorna skall uppträda på ett kvinnligt sätt och männen på ett manligt. Det skall finnas en klar skillnad med avseende på vårt utseende och våra attityder och med avseende på vår klädsel. Och den börjar med huvudbonaden, med håret, och att kvinnorna inte går i manskkläder och männen inte i kvinnokläder.

Världen kontra församlingen

Varför är detta så nödvändigt? Det är för att hela världen är i opposition mot Kristus och denna opposition finns tydligt och klart markerad i världen, i allt som den företar sig.

I allt vad människan företar sig ligger en protest. Hon satsar sin kapacitet för att lösa symptomen som synden ständigt skapar, men vill aldrig komma till sanningen om att hon är en syndare och behöver befrias ifrån sin onda och oppositionella natur. Och nu är det viktigt att församlingen inte blir en samling opponenter som opponerar sig emot det som Gud har sagt i sitt eget ord. Det ska vara en fundamental olikhet mellan den ande som härskar i världen och den mentalitet som finns i församlingen. I världen möter du oppositionen men i församlingen möter du beredvilligheten att underordna sig. Underordna sig Guds suveräna vilja i alla avseenden, underordna sig för änglarnas skull, men också underordna sig varandra, för Kristi skull.

På samma sätt som det finns synliga uttryck för det inneboende livet, som tar gestalt i mitt sätt att vara eller uppträda, så finns det synliga uttryck som manifesterar relationerna till varandra.

Lydnaden synliggörs

Om du tänker dig vattnet i dopgraven, så är det ju inget speciellt vatten, men till den här handlingen har Gud knutit löften. Det är en synlig handling som uppenbarar ett innebo-

Bibelstudium av ARNE IMSEN

Det är viktigt att församlingen inte blir en samling opponenter som opponerar sig emot det som Gud har sagt i sitt eget ord. Det ska vara en fundamental olikhet mellan den ande som härskar i världen och den mentalitet som finns i församlingen. I världen möter du oppositionen men i församlingen möter du beredvilligheten att underordna sig. Underordna sig Guds suveräna vilja i alla avseenden, underordna sig för änglarnas skull, men också underordna sig varandra, för Kristi skull.

ende lydnadsförhållande. Jag demonstrar min lydnad genom att låta mig döpas. På samma sätt visar systrarna änglarna underdånighet genom att låta håret växa och ha huvudbonad på när de beder eller profeterar.

Fortsätter på samma sätt som man börjat

I nästa moment är det fråga om våra relationer till Jesus Kristus "I den natt då Herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud," det är utgångspunkten till det som sedan kommer i kap. 12, då han börjar undervisa om andens gåvor. Om de sakerna som jag nu har talat om inte fungerar, då kommer detta att förstärkas utav andens gåvor, så att det som är fel i det 11:e kap. kommer att mångmultipliceras i det 12:e, för att fullständigt slå snett i det 13:e och helt gå galet i det 14:e. Det börjar här där vi kan börja registrera, jämföra, ta ställning för och sedan anpassa oss eller protestera. Om vi nu väljer att gå den där mer själviska individualistiska vägen, som jag talat om, så slår det igenom i det 12:e kap. och så säger man: "Jag är icke hand, alltså hör jag icke till kroppen". Så placerar man sig utanför gemenskapen. Eller också: "jag är icke öga, jag hör alltså icke till kroppen. Därför placerar jag mig utanför gemenskapen på ett alldeles individualistiskt och väsensfrämmande sätt, men det kunde man se redan i 11:e kap. där fanns redan tendensen! Varför skall jag underordna mig änglarna? Varför skall jag ta hänsyn till de här enkla larviga reglerna? Varför skall jag behöva göra på det här viset, jag som är en fri människa i Kristus, jag gör väl som jag vill. Varför skall jag be-

höva ta hänsyn till dem som står där och har en makt på huvudet? Jag kan alltså ha synpunkter på det här för att hela tiden försöka markera min protest emot det. Resultatet av denna individualism är, att man får favoritgåvor, favorittjänster och favoritupplevelser.

Individualisten

De flesta av oss ville väl titta innanför förlåten. Tänk om vi hade ett öga som kunde se allt som rörde sig innanför, följa med, inte göra något annat än skåda, skåda och åter skåda. Eller om vi hade ett öra, ett jättestora som hörde allt. En sån där jättemussla som riktigt kunde fånga in allt, höra allt. Där har du särlingen, individualisten, som favoriserar, som hör en sak, gör en sak, fixeras av en sak, ser inte sig själv, ser inte sina sysskon, ser inte änglarna, ser inte bordet, ser inte vattnet, ser inte brödets betydelse, ser ingenting.

När Gud börjar så börjar han inte med det jättestora ögat eller örat, han börjar med håret. Aj aj, med håret, och där skulle vi visa att vi inte var fåfängliga och egna, men att vi underordnade oss änglarna och visade att vi hade samma ställning inför änglarna som änglarna har inför Gud, ödmjukhet. Enda möjligheten för oss att tillgodogöra oss helheten av evangelium, det är att vi får syn på detaljerna. Nu skall du få se vad detaljerna egentligen spelar för roll i det här sammanhanget. Församlingen har aldrig kommit in i den ordning som upprättas genom trons lydnad, utan var och en skaffar sitt eget mönster och blir personlig och självständig i köttslig mening, i stället för att underordna sig Guds vilja. Vi

forts. sid. 20

BARNEN

I PILGRIMSSKOLAN

Intervju: ULLA
NÄSHOLM
Foto: KATHRIN
DAHLBERG

Patrik är en svensk pojke som bor i Västindien. Han har många kompisar och leker obehindrat med dem trots språkskillnaderna.

När Patrik inte går i skola eller leker är han ibland med när storfamiljen säljer egna produkter. Det tycker han är roligt och demonstrerar skickligt t ex leksaksdjuren de säljer.

— Jag trivs jättebra och stannar gärna...

Patrik 10 år, "barnmissionär" i Santo Domingo, huvudstaden i Dominikanska republiken som ligger på en tropisk korallö i Karibiska havet. Patrik kom dit för ett halvår sedan. Tillsammans med föräldrar och syskon förstås.

Kan du nå'n spanska?

— Jo då, lite, men det går bra med teckenspråk också. Jag förstår ganska bra vad barnen menar.

Var det annorlunda här än du trodde?

— Det var varmare än jag trodde. Och så har dom så konstiga hus här.

Hur då?

— Det ser inte ut som i Sverige. Plåtskjul och rishus har många. Men alla har TV. Om dom sålde den skulle de få råd att köpa andra saker.

Patrik leker med skolbarnen och har varit hemma och hälsat på hos många av dem.

— När man kommer in till dom känner man sig dum för att man har så fina kläder.

— Andino och Victor går i skolan här, men deras storebror Simplicio har slutat skolan för att han måste jobba. Han gräver ner rör. Den familjen är jättefattig...

Hur gammal är Simplicio?

— Han är tolv år men han har inte hunnit lära sig läsa än.

Har du varit nå'n annan stans än i stan?

— Vi var hemma hos Tony och hans föräldrar som bor på landet. Där var allt annorlunda. Allt var mycket finare. De hade skålar med frukt framme och så bodde de i två hus. Det fanns mycket fruktträd där och vi åt apelsiner direkt från träden. Jag red på åsna sista biten fram dit, för det fanns ingen riktig väg.

Vad gjorde ni där?

— Vi hade möten där och sjöng för dom varje kväll. Det var jätteroligt att vara

med och se hur det var där. (Tony är en alldeles nyfrälst broder som arbetade i affären närmast storfamiljen förut. När Patrik och de andra hälsade på hos Tony var han inte frälst. Det blev han för ett par veckor sedan då

Det var ganska gott.

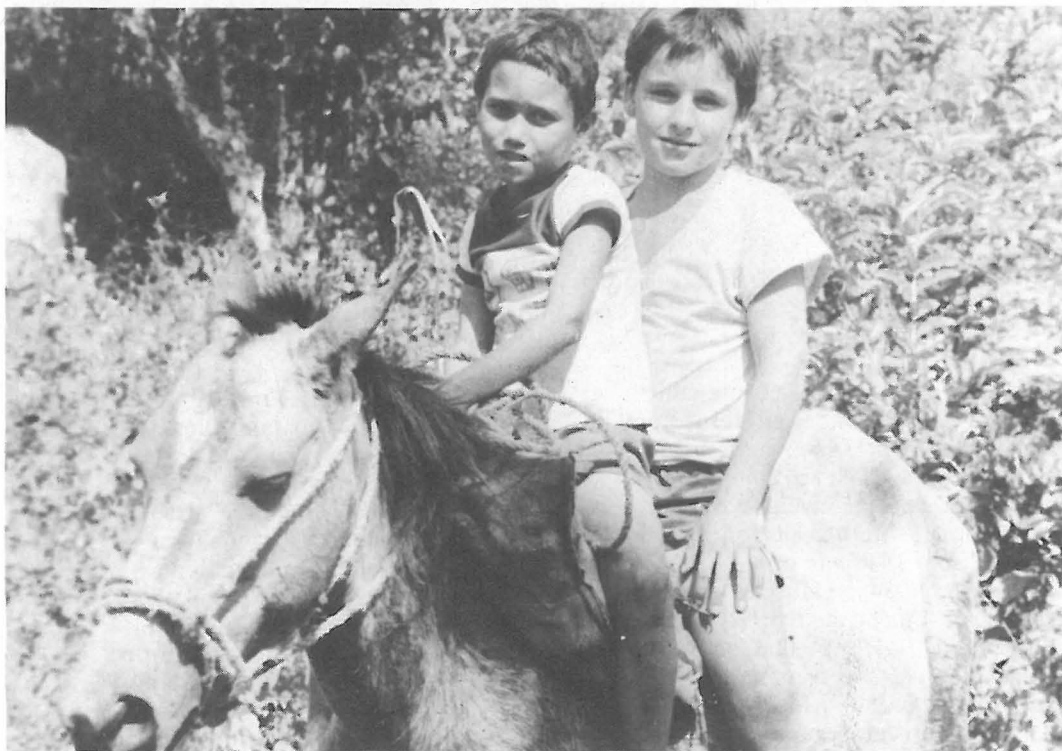
Har du varit på några möten?

— Ja, på ett jättestort möte i stan där vi sålde efteråt. Sen var vi bjudna på bröllop i en kyrka. Där var det en väldigt trängsel och vi blev fo-

Så du har varit med i radio-program också?

— Ja, flera stycken. Igår var vi på ett stort möte som gick i radion. Eva-Maria och alla barnen sjöng: "Vi ska dela, dela du och jag."

Maten, tycker du om den?

han var hos maranatasyskonen några dagar.)

Badar ni mycket?

— Inte nu på vintern så mycket. Dagarna är inte lika varma nu. (Inom parentes förefaller det lite lustigt eftersom dagtemperaturen är på 25-30 grader och han ändå talar om "kalla dagar". Men Patrik är dominican nu.)

Har du sett några farliga djur?

— Nja, cacator (en stor giftspindel) och tusenfoting. Tusenfotingen är inte farliga men nysps hemskt.

Hajar då?

— Jag har sett en liten haj som de hade fångat och hängt upp. Jag åkte med några svenskar som bor här och de köpte en bit som jag fick smaka hemma hos dom. Det smakade som en blandning av fisk och kött.

tograferade med brudparet. Sen fick vi tårta också.

Har ni möten i storfamiljen?

— Vi har morronbön varje dag och sen andra möten också. Och så går vi hem till skolbarnens föräldrar och har möten. De har blivit frälsta flera stycken.

Du var ju på ett stort möte nyss där du var med och spelade trummor?

— Jag kände ingen riktig spelglädje. Det var som att spela på ihåliga stockar. Det var Patriks spontana kommentar efter mötet men han fortsätter:

— Men det var skojigt att spela för så många människor, förstås. (Det var vid mötet där Christina Imsen och hennes kassett presenterades för en stor publik. Mötet direktsändes i ett kristet radioprogram.

— Vi äter mycket ris, bönor och kött. Maten är godare än i Sverige. Och så äter vi mycket frukt.

Du har varit med Marcos och Juan Carlos och sålt flera gånger. Hur har det varit?

— Roligt. Vi har sålt ganska mycket i rika områden. Folk är jätterika där så det är rent hemskt... Men det är blandat också. Fattiga och rika bor nära varandra.

Några goda råd till den som kommer till Dom. rep.

— Man ska akta sig för att gå i högt gräs. Där kan finnas allt möjligt.

Vilket har varit jobbigast?

— Myggen. I början sov vi under myggnät, men ändå. Det är bättre nu.

Vill du stanna i Santo Domingo?

— Jag trivs jättebra och stannar gärna kvar här.

Jag vill inte ha vedermöda eller besvärligheter, och förmodligen ingen annan heller. Men mig tycks det ändå som Västerlandets kristna är så säkra på att slippa ifrån vedermöda och vredesdomar. Men frågan blir då hur det går med de kristna bakom järn- och bamburidån? Dessa upplever ju redan idag bedrövelse. Stämmer inte Guds Ord?

1984 – KOMMER HA

Predikan av GUNNO ANDERSSON

Låt oss konstatera att det inte gäller förutsägelser liknande, att Jesus kommer tillbaka 1984. Över hela världen finns det en speciell spänning inför året 1984. Det hör mycket samman med en man som heter George Orwell, som 1948 gav ut en bok med just titeln "1984". Han gav ut en bok som heter Djurfarmen, 1952) Men just boken 1984, som skall ses mot bakgrunden att engelsmannen Orwell varit med i andra världskriget, och där mött företeelser som nazism, fascism och stormakternas agerande, och de övriga grymma händelserna.

Idag kan vi säga att det blev inte som Orwell skrev. Dock, jag tror inte att Orwell skrev en förutsägelse, utan snarare en varning för de tendenser som han redan då såg vara latenta instrument och redskap för människan att förfoga över, i sin kamp att kontrollera och styra världen. Jag skulle vilja påstå att utvecklingen har nått längre, och det är långt allvarigare än Orwell någonsin kunde tänka.

Med detta som utgångspunkt, låt oss läsa ett ord av Jesus i Matteus 24:36: "Men om den dagen eller den stunden vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen, ingen utom Fadern allena." Vad syftar den dagen och den stunden på? Det måste vara något som hänt eller omtalats tidigare. Vi läser tidigare i kapitlet, att Människosonens tecken skall visa sig på himmelen, och alla släkten på jorden skall då jämra sig, och man skall då se Människosonen komma på himmelens skyar med makt och här-

lighet." Det är om den händelsen Jesus säger: *att om den dagen och stunden vet ingen något.*

Att vi inte vet betyder inte att vi skall ignorera det Jesus talar om, ty han säger ytterligare i vers 42. "Vaken för den skull, ty ni vet icke vilken dag eder Herre kommer." Jesus riktar inte dessa ord till ogudaktiga människor, ej heller påstod han att en tyrann eller någon obekant skulle vara den som skulle komma, — det var deras egen Mästare. Jesus tar upp det en gång till (vers 44). Det är inte nog att ni vet dagen eller stunden han skall komma, *t o m i en stund då ingen väntar det.* Detta är mäktigt. Att världens människor inte väntar Jesus, det har vi förståelse för. Men han säger: Var och därför ni redo, (till sina lärjungar) ty i en stund då ni inte väntar det skall Människosonen komma."

Hoppet — Jesus kommer

Vi har en underbar frälsningsplan, den är naturligtvis det mest centrala och viktiga, men till frälsningen hör ett hopp. Hoppet är församlingens stora intresse, att vänta Jesus tillbaka från himmelen. Det hoppet har gjort att människor under alla generationer och tider har kunnat ge sig helt åt Jesus. Vi visar med våra liv här på jorden, att livet är en förberedelse, något övergående, ty det som kommer efter är så mycket bättre, och därför kan vi acceptera svårigheterna för Jesus skull. Vi är bara biologiska varelser som lever en kort tid, dör och så är det inget mer, ty vi är medvetna om att Gud har skapat oss och gett

oss gudomligt liv och skall leva för evigt. Var någonstans och på vilket sätt skall vi tillbringa evigheten? Skild från Gud eller tillsammans med honom? Ja, det är nu frågan. Det är nu vi måste bestämma oss hur framtiden skall bli. Därför blir också frågorna om Jesu tillkommelse och de händelser som ligger i framtiden så betydelsefulla.

Nu har under de år som ligger bakom under församlingens tidshushållning funnits många olika rörelser och riktningar. Dels möter vi fanatiska och svärmiska s.k. "sekt", som i jämförelser varit relativt få och gällt ett mindre antal människor. Det största problemet har varit och är kyrkan. Från den efterapostoliska tiden och framåt har den växt upp till ett allomfattande och villfarande moment, och själv gjort anspråk på att företräda det normala och riktiga. Men Gud vare evigt lov, det har alltid funnits människor som har väntat Jesus tillbaka till jorden från himlen. Dessa små grupper av människor har naturligtvis haft sina defekter och svagheter, brister i kunskap om olika ting som de inte helt kunde omfatta. Men de satsade, de vågade någonting mot avfall, kyrka, lagar och förordningar som ville hindra dem i deras tillbedjan och tro i Jesus Kristus.

Vi vet att Jesus talar mycket om de framtida händelserna. Framträdande är de negativa sidorna som handlar om dom och katastrof, samtidigt som löftet om himmelen är en verklighet.

Utvecklingen gått fort

Från den tid vi kallar reformationen har utvecklingen gått fort. De idéer som växte fram på 1200- och 1300-talen, i brytningen av det vi kallar medeltiden, kom att ligga till grund

N?

för den västerländska kulturen, och

tränger igenom i och med reformationen. Från 1600-talets början ökar befolkningstakten i världen, då speciellt i Europa, på ett markant sätt och detta skedde i samband med att Europas nationer erövrat helt nya kontinenter och därmed skapat en ny bas för ökad konsumtion, levnadsstandard och välfärd. Vi möter flera olika frihetsrörelser tillsammans med reformationen och den reformerta kyrkan just i brytning med katolska kyrkan och de tankar och ideer den stod för. Många människor lämnade Europa och for till Nordamerika och andra delar av världen. Under det åtföljande århundradet ökar befrielseprocessen och människans förstånd upphöjs till den vägledande kraften i tillvaron. Under 1800-talets början accelererar industrins utveckling enormt och detta i förening med endast ett fåtal krig, växer Europa sig starkare och mäktigare tillsammans med den nya nordamerikanska kontinenten. Parallellt med industrins frammarsch, utvecklas även de sociala, politiska och ekonomiska strukturerna, men också rent religiöst. Det som växer fram, är vad vi kallar, olika väckelserörelser. Därför möter vi en predikant vid namn Charles Finney och som kom att bli en förgrundsgestalt i den evangelikala väckelsen i Nordamerika. Han betonade speciellt en sak i förkunnelsen, omvändelsen. Omvändelsen blev inte endast en religiös livsåskådning utan visade sig i den omvända människans livsföring. C.G. Finney menade också att omvändelsen innebär ett ställningstagande mot onda samhällsföreteelser såsom slaveriet.

Evangelikala väckelserörelser

Flera olika rörelser växte fram ur den evangelikala väckelsen i Nord-

amerika under första hälften av 1800-talet. De största kom att vara mormonismen med Joseph Smith som grundare och Jehovas Vittnen med Russel som förgrundsgestalt. Den rörelse som mest kom att betona apokalypsen och eskatalogin blev adventismen, som också har sitt ursprung i den evangelikala väckelserörelsen. Grundare för den adventistiska väckelsen blev William Miller som förde fram påståendet att Kristi tillkommelse skulle ske innan tusenårsriket bröt in, detta till motsats till den vanligaste uppfattningen att Kristus skulle återkomma efter tusenårsriket. (C.G. Finney t.ex.) Detta blev en dynamisk faktor i verkligheten och många människor från skilda kristna samfund slöts till leden. Förutom att W. Miller påstod att Kristus skulle komma ungefär 1843-44. Men som vi vet kom inte Kristus enligt den tidsbestämningen, och detta var själva dilemmat för dessa människor.

Fram växer istället en ny rörelse som genom sitt annorlunda synsätt är med och löser det omtalade tidsdilemmat. Den främste representanten för denna förkunnelse kommer överraskande för alla, "när som helst", samt att tillkommelsen äger rum i två skilda delar. Först kommer Jesus i osynligt måtto för att hämta "bruden" och därefter, sju år senare, synligt och hörbart för alla människor. Det specifika för Darbys förkunnelse var alltså den starka betoningen på uppräckelsen, vilket inte hade varit fallet tidigare. Detta kom också att innebära att församlingen, eller hellre "bruden", blev upptagen från jorden innan vedermödan och vredesdomarna skulle bryta fram över jorden, ty den som hindrade Antikrist att träda fram var nu borta. Denna förkunnelse spreds fort och fick genomslag inom många kristna samfund i Nord-

amerika, och här i Sverige nåddes vi snart av förkunnelsen genom predikantprofiler som Fredrik Fransson, vidare John Ongman, Johannes Hagner och Lewi Pethrus.

Förväntan efter Riket

När vi nu riktar vår uppmärksamhet på året 1984, får det gestalta någonting som håller på att ske, eller är på väg emot. Vi läser i Lukas 21, ett parallellställe till Matteus 24 (även Markus 13 och Lukas 17): Det är från Jesu avskedstal, och det är precis innan själva Golgatadramat bryter in. Jesus undervisar intensivt och han talar till lärjungarna, folket och till de lagkloke och skriftlärde. I Israel fanns en förväntan efter Riket som skulle komma och i samband vid detta tillfälle blir Jesus uppmanad att se på helgedomens skönhet, svarar han: "Ja ni ser allt detta, men här skall inte lämnas sten på sten, allt skall bli nedbrutet." Mästare, när skall detta ske, och vad blir tecknet till att tiden är inne, då detta kommer att ske? En generation efter Jesu profetia gick detta i bokstavlig uppfyllelse.

Vi läser vidare i texten t.o.m. vers 23 i Lukas 21. Uttrycket "detta folk" i vers 23 kan inte vara något annat folk än Israels folk.

Jesus säger att de skall falla för svärdsegg och bli bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk. Detta ägde rum och fr. år 135 e.Kr. var det t o m förbjudet enligt romersk lag att någon jude bodde i Jerusalem. Folket blev bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk, och Jerusalem skall bli förtrampat av hedningarna till dess att hedningarnas tider är fullbordade. Vi förstår att detta är något mycket angeläget och intressant som Jesus säger. Vi möter en parallell i Apg. 1:7... (obs.) *vi får inte veta tider och stunder* som Fadern i sin makt har fastställt. I

forts. sid. 18

Majken Jakobsson:

"Tjänsten — värd sitt pris!"

Majken Jakobsson bor sedan mer än ett år på Gärdshyttans Gård i den storfamilj som finns där. Hon är mor till fem barn varav tre är i så kallad skolålder.

Majken blev frälst vid 14 års ålder och har alltså vandrat med Jesus i ganska många år nu. Så här berättar hon själv om sin frälsningsupplevelse:

Mamma Majken tillsammans med barnen Marika, Joakim, Benny och Tabita.

Intervju:
BIRGITTA
JOHANSSON

Foto:
THOMMY
JACOBSSON

Jag är uppväxt i ett kristet hem. Mina föräldrar var frälsta och ända sedan jag var liten brukade jag följa med dem på mötena i församlingen. Det var väckelse och många blev frälsta på kort tid.

Just det här mötet satt jag och lyssnade och jag förstod kanske inte så mycket av vad som sades men rätt som det var så började jag gråta. En syster i församlingen förstod att jag hade syndanöd och tog mej med till första bänken. Där böjde vi knä och ropade till Gud om frälsning, samtidigt blev jag andedöpt.

Majken, du har många syskon. Hur reagerade de när de fick höra om din upplevelse?

Vi är nio syskon. En yngre syster som var med i mötet blev frälst samma kväll, när vi sen kom hem och berättade för de äldre syskonen vad som hade hänt så blev de nyfikna och undrade vad det kom sig att *jag* blivit frälst, så nästa kväll följde de med på mötet och kvällen därpå så blev tre av dem frälsta. Några dagar senare blev vi döpta i vatten. Det var vi; fem syskon och tre andra som också var nyfrälsta. Vi hade ofta bönenätter och många blev andedöpta.

Kort tid efter detta kom Maranataväckelsen stormande fram över landet och drabbade även Trollhättan där Majken då bodde. Det blev naturligt för henne att engagera sig i denna spontana väckelserörelse.

Nu gör vi ett kliv fram i tiden och det är i början av år 1984 och Majken bor tillsammans med sin familj på Gärdshyttans Gård. Tre av barnen är i skolåldern och får sin undervisning hemma. Varför Majken?

Jag vill inte att de skall formas av samhället. Bar-

nen skall fostras för Guds rike. Den här världen kommer att gå under men Guds rike skall bestå. Det viktigaste är inte att de får fina betyg och bra jobb och blir någonting här i tiden, utan att de blir frälsta och bevarar sin tro. I skolan blir de så påverkade av både undervisning och kamrater. Och oftast frångagna sin tro.

Ja, men räcker det inte med att ta dem med på möten ibland och ge dem lite Guds ord hemma?

Det kristna livet omfattar ju allt. Hela tiden, dygnet runt, alla områden. Undervisning, arbete, fritid, vila. De skall bli gudsmänniskor. Då kan man inte lämna en så viktig del som fostran till sådana som inte tror.

Vad önskar du dina barn och dig själv i framtiden?

Det som är väsentligast för barnen är ju att de får ett personligt liv i Jesus. Så att de får se vem Jesus är. Får de det så ger det andra sig självt. Både skolan och framtiden.

Och själv vill jag komma i den uppgift som jag blev ämnad till när jag blev frälst. Att få leva i Guds vilja med mitt liv.

Är det ett pris du får betala för att ha dina barn hemma och själv fostra dem? Det är ju jobbigt och obekvämt. Och många kvinnor av idag vill förverkliga sig själva, arbeta, tjäna pengar, bli oberoende o s v.

Många som står utanför ser det nog så. Men eftersom jag vill ge dem andra värderingar än de samhället kan ge så är det en förmån istället för ett pris. Att man själv har fått bli väckt över det här och att kunna få forma barnens framtid det är en förmån. Fast visst är det jobbigt. Om det är ett pris så är det värt det.

Ja, när man hör barnen sjunga om Jesus med full hals och ta del i lovsången så förstår man att Majken tycker att det är värt sitt pris. Osökt kommer man att tänka på det som står i Hebreerbrevet 11:35 *"De ville inte ta emot någon befrielse i hopp om en så mycket bättre uppståndelse."* Det som skall komma är så mycket värdefullare att allt är värt sitt pris.

— Hoppet att få leva med Gud

Text: MAJ-GRETHER NORBERG

Har du ett evigt hopp? Detta är en utav de viktigaste frågorna här i livet. Vet du att människan inte kan leva utan hopp, människan försöker hitta saker som kan ge henne lycka och tillfredsställelse, som kan ge henne en mening här i livet.

Det leder till att hon famlar och strävar efter något som kan ge henne ljus i tillvaron. Människan tror att hon kan finna det i den här världen. Men du, det finns en sak, en person som kan ge dig hopp. Gud sände sin son Jesus Kristus till jorden, för att alla som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv. Du måste sätta din tro till Jesus Kristus — bli frälst — då öppnar han dina ögon och du får ett nytt liv och ett hopp.

Hoppet innebär att vi litar på löftet att få leva tillsammans med Gud i evigheten. Ett löfte om att få regera tillsammans med Jesus Kristus, bli belönad för trohet i det här livet m.m.

Har du inte det här hoppet bed då Jesus komma in i ditt liv, tacka honom för att han köpt dig fri ifrån synden. Tala till Gud som hör din bön från djupet av ditt hjärta.

Gud är angelägen om ditt liv. Ingen synd är så stor att Gud inte kan förlåta den. Det kan också vara så att du tror men har tappat modet och behöver hämta nytt hopp.

Om du är medveten om någon synd i ditt liv så erkänn det för Gud. Tacka honom för den förlåtelse som redan är ett fullbordat faktum.

Om vi vandra i ljuset såsom han är i ljuset så hava vi gemenskap med varandra och Jesus Guds sons blod renar oss från all synd.
(1 Joh. 1:7)

Du, Jesus kommer mycket snart! Då gäller det för mig och dig att vi har det eviga livet klart för oss.

Att Jesus är störst i våra liv. Att vi låter oss bli fyllda av vad han har att ge oss.

Han har en plan för dig och mig. Att vi ska leva helt för honom. Det gäller för oss att mogna i vår tro. Växa till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Honom tillhör äran nu och till evig tid.
(2 Petr. 3:18).

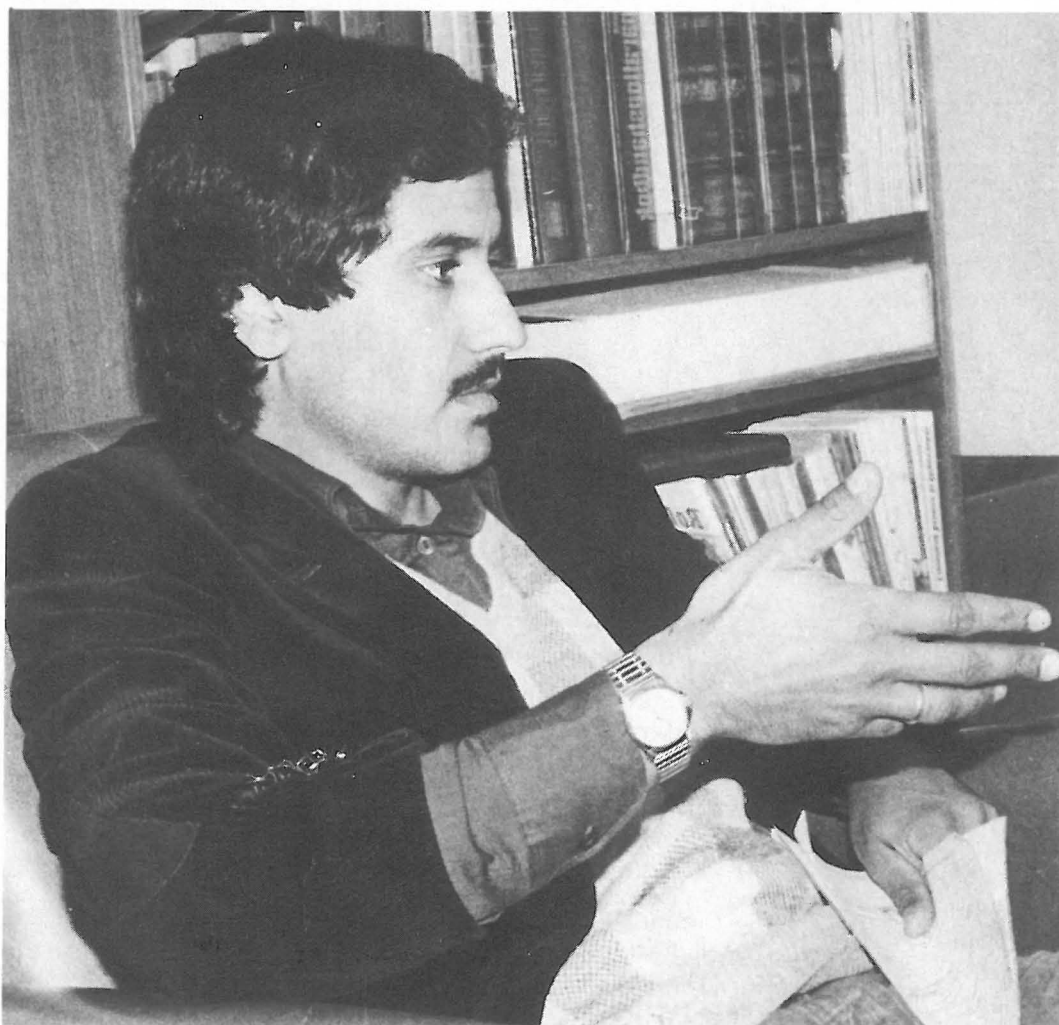

Foto: Folke Jakobsson

FRÄL — en

**Predikan
av
MOUSSA
ABNA AISSA**

Det är underbart — och nödvändigt att ha kunskap om hur Gud gått tillväga i historien.

Genom Andens uppenbarelse blir denna kunskap också en källa till förnyelse och kraft att följa Jesus Kristus.

Ty jag vill säga eder detta, mina bröder; Våra fäder voro alla under molnskyn och gingo alla genom havet; alla blevo de i molnskyn och i havet döpta till Moses; alla åto de samma andliga mat, och alla drucko de samma andliga dryck — de drucko nämligen ur en andlig klippa, som åtföljde dem, och den klippan var Kristus.

Men de flesta av dem hade Gud icke behag till; de blevo ju nedgjorda i öknen. Detta skedde oss till en varnagel, för att vi icke skulle hava begärelse till det onda, såsom de hade begärelse därtill.

Ej heller skolen I bliva avgudadyrkare, såsom somliga av dem blevo; så är ju skrivet: "Folket satte sig ned till att äta och dricka, och därpå stodo de upp till att leka".

*Låtom oss icke heller be-
driva otukt, såsom somliga av dem gjorde, varför ock tjugotretusen föllo på en enda dag. Låtom oss icke heller fresta Kristus, såsom somliga av dem gjorde, var-*

för de ock blevo dödade av ormarna.

Knorren icke heller, såsom somliga av dem gjorde, varför de ock blevo dödade av "Fördärvaren".

Men detta vederfors dem för att tjäna till en varnagel, och det blev upptecknat till lärdom för oss, som hava tidernas ände inpå oss. Därför den som menar sig stå, han må se till, att han icke faller.

*Inga andra frestelser hava mött eder än sådana som vanligen möta människor. Och Gud är trofast; han skall icke tillstādja, att I bli-
ven frestade över eder för-
måga, utan när han låter frestelsen komma, skall han ock bereda en utväg därur, så att I kunnen härda ut i den. (1 Kor. 10:1-13)*

Paulus skriver här till kristna i Korint. De flesta är inte judar, men de har kommit till tro genom Paulus och andra vittnen. Det var självklart för Paulus att korinterna skulle få denna kunskap om vad Gud gjort genom Israels folk

i historien. Först räknar han upp vad Gud har gjort och sedan vad judarna, Guds folk, har gjort och inte gjort. Han tar exempel så konkreta, så Guds folk blir medvetna om vad Gud gjort med dem i öknen under den mödosamma vandringen från Egypten till Kaanans land.

Jag upplever att nu för tiden nonchaleras ganska mycket. Vi tillmäter inte den här kunskapen särskilt stor betydelse. Vi vill inte flytta människor bakåt i tiden, utan vi lever nu och vi skall se hur det går till nu. Vi vet allt. Vi ser den moderna situationen och vi vill ta exempel från nutiden. Det där har varit för länge sedan. Det är gammalt. Många kristna växer idag upp utan någon som helst historia. De saknar kunskap om vad Gud har gjort för många år sedan. Personligen upplever jag det underbart att äga kunskap om hur Gud gått tillväga i historien och genom Andens uppenbarelse blir den här kunskapen också en underbar källa till förnyelse och kraft att följa Jesus 1983 eller 1990 om vi får leva

SNINGS HISTORIEN

källa till förnyelse

och Jesus dröjer. Den här kunskapen är helt nödvändig. Jag tycker synd om folk, som nonchalerar den och som lever i nuet helt ytligt.

Vi måste tro

Gud har en plan med sitt folk. Den helige Ande har undervisat människor och har gett idén att de skall skriva ner vad de fått. Det står här, att det är nedskrivet på papper för att det skall vara oss till nytta och vägledning. Kunskapen skall leda oss rätt. Jag skall säga dig att du måste få denna kunskap för att få större tillit till Gud. Du kommer att lita mer på Guds löften när den helige Ande uppenbarar detta i ditt hjärta, att Gud inte bara är en Gud som hjälper oss att ha möten tex, utan att han har större kraft. Han kan hjälpa oss ur de svåra prövningar som vi kan komma i, men vi måste tro på det. Vi måste lita på det. När vi inte har exempel från historien eller församlingen, apostlarna och Guds vittnen och ser konkret att Gud har gripit in, så är det väldigt svårt för oss att tro. Då är det svårt att till 100 procent tro på Guds hjälp i kommande prövningar. Vi måste ha kunskap om vad Gud har gjort. Det får vi när vi läser i historien om Israels folk.

Förtryck

De var alltså fångar, slavar i Egyptens land och ingen ville stanna där. De visste att Faraos avsikt inte var till nytta för dem. Han såg inte till deras bästa, utan ville utnyttja dem, ingenting annat. Han hade ingen mänsklig barmhärtighet, utan utnyttjade dem till 100

procent. Han ville suga ut deras kunskap, deras kärlek, deras kraft, deras historia, alltihop. Han ville utnyttja allt som Juda folk hade med sig till Egypten, så det är självklart att varenda jude ville bli fri från Egyptens land. Gud såg till den längtan som fanns i varje judes hjärta och därför sände han ett redskap. Han sände Mose, för att leda folket. Han gav honom myndighet att gå rakt till Faraos hus och säga "Släpp mitt folk!" utan någon som helst förklaring. "Du skall släppa mitt folk!" Det är en order. Faraos, den mäktiga härskaren skulle släppa Juda folk från Egypten, på en order från Mose, för Faraos kände inte Gud. Det fanns ingen stor förklaring, inga stora skrivelser, diskussioner, kommittéer eller uppvaktningar. Han gick rakt till Faraos och sade: "Släpp mitt folk!" Jag tycker det är underbart att han visste vem som gett honom uppdraget. Han visste att det var från Gud.

Ingen led nöd

De kom ut och alla var glada. Det var dock inte lätt att komma till Röda Havet. Säkert var det en fruktansvärd påfrestning. Nerverna var hela tiden spända. De förstod att Faraos inte skulle släppa dem hur lätt som helst, utan han skulle förfölja dem till slutet. Det gjorde han också, så det var en fruktansvärd vandring, men ända fram till Röda Havet beskyddade och försörjde Gud dem. Vatten fanns i klippan i öknen. Mat fanns. Det var ingen som led nöd, trots att de fortfarande var i Faraos land. Gud gjorde under igenom Mose. Han öppnade väg genom Röda Havet, så de kom över.

Problemen började efteråt. Det stora problemet var sinnelaget. De ville komma ut från Egypten, till ett land som Gud hade lovat, men jag tror att i sina hjärtan sade de så här! Vi vill komma loss från Egypten, från träldomen, om vi kommer till någonting som är bättre, annars är det lika bra att vi stannar här.

Det är helt livsfarligt om Guds folk tänker på det sättet. Det är inte trons tanke, utan trons tanke är denna: Jag vill komma loss från Egyptens land, från slaveriet, oavsett var jag hamnar, bara jag får vara tillsammans med Gud och med hans folk. Det är bättre än Egyptens land, än slaveri. Så tänker trons folk: "Jag vill inte se på omständigheter, bara jag får förvisning om att jag är i Guds vilja."

Det är en underbar källa till förnyelse, när Guds Ande ger oss den här visionen. Vi kan inte jämföra vårt tillstånd tillsammans med Gud med det tillstånd som är i Egypten, i världen. När vi börjar jämföra vilka som är bättre har satan redan lyckats så tvivel. Det är fruktansvärt när vi börjar jämföra.

Kristus var klippan

Jag tror att deras kroppar var på andra sidan havet, men deras sinnen fortfarande i Egypten, så egentligen hade Mose misslyckats. Det blev inte ett sådant resultat som Gud hade tänkt. Han hade tänkt att både kropp, själ och ande skulle igenom havet. Ingenting skulle stanna i Egypten.

Vi måste be Gud om styrka och nåd, att vi när prövningar kommer inte bröstar upp oss eller säger att vi har varit med i många prövning-

gar och kommer att klara av denna också. Vi måste tillbaka till Gud och be om kraft och nåd.

Samma nivå

Paulus varnar för det här. Vi skall se till att den som står inte faller. Alla åt samma andliga mat och alla drack samma andliga dryck. De drack ur en andlig klippa som följde dem och den klippan var Kristus. Kristus var alltså med hela tiden, hela vägen. Det är fantastiskt att veta, att var vi än befinner oss, vilket tillstånd eller vilken situation vi än är i, så är Kristus med. Det är inte alla gånger vi ser och förstår detta, men när vi får den här uppenbarelsen från Gud genom hans ord kan vi se det. De flesta av dem fann inte nåd utan blev liggande döda i öknen. Alla hade samma möjligheter. Gud hade inte delat in dem i grupper, utan ställt dem på samma nivå. Han hade inte planerat så här innan de kom till Röda Havet. Ni som har stor tro skall göra det och ni som har liten tro skall göra det. Ni som har bättre moral skall göra det och ni som inte har tjänat Faraos skall göra det. När de stod framför Röda Havet, så var de på precis samma nivå. Alla kunde överleva och alla kunde dö. Det fanns ingen som hade bättre chans, men senare kan vi se att det var väldigt få som överlevde. De flesta dog och det berodde på sinnelaget. De överlevde som visste att Gud var med och som sa: "Vi vill vara tillsammans med Gud, oavsett vad som händer". De, där emot, som tänkte tillbaka på Egypten, som började odla mänskliga resurser och krafter, gick under på ett fruktansvärt dramatiskt sätt.

forts. sid. 21

KEMIN ÄR INTE VÅR FÖRFADER

**FRED ÖRTEGREN fortsätter
sin PILGRIMSUNDERVISNING**

Evolutionisternas vägran att acceptera skapelsen trots uppenbara bevis mot en naturalistisk och evolutionistisk ursprungsförklaring kan nog endast förstås i ljuset av bibelns undervisning om människan.

I Rom. 1:18 läser vi: Ty Guds vrede uppenbaras från himmelen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet.

Kan ordning uppstå spontant? Låt oss betrakta ett protein, ett av byggnadsmaterialen i allt levande. Proteiner är sammansatta av 20 olika byggnadsstenar som kallas aminosyror. De enklast tänkbara levande självreplikerande organismerna består bland annat av hundratals proteiner av vardera hundratals aminosyror i specifika sekvenser. För att organismen skall kunna fungera krävs bland annat att nya proteiner nybildas. Man har uppskattat att det krävs minst ett 75-tal hjärpmolekyler av komplexa proteiner och minst lika komplexa RNA-molekyler för att med hjälp av den information som finns i organismens "datorminne" DNA:t, tillverka ett specifikt protein.

En teoretisk möjlighet

Enligt evolutionsläran måste inte bara varje specifikt protein ursprungligen ha sammansatts slumpmässigt utan också DNA och RNA-molekylerna. Alla dessa högt komplexa enheter måste också ha råkat träffa på varandra i en sådan miljö att de kunnat börja samverka för att bilda kopior av sig själva. För att pröva om något

sådant är teoretiskt möjligt så ska vi börja med att överväga bildandet av ett "enkelt" protein sammansatt av endast 100 aminosyror.

Låt oss anta att vi inte har några problem med att få aminosyrorna att reagera med varandra på önskvärt sätt och bilda proteiner med just 100 aminosyror. Under dessa idealiserade förhållanden skall vi beräkna antal olika sätt, vi får då antalet möjliga kombinationer som $20 \times 20 \times 20 \dots$ t o m 100:de faktorn = $20^{100} = 10^{130}$, en sådan kombination är vårt specifika protein. Om vi alltså hade en "soppa" bestående av alla dessa proteiner så skulle en av dem vara vårt specifika protein. Vi frågar oss nu om det är realistiskt med en sådan här "soppa". Finns det någon behållare som är stor nog att rymma den?

Proteinet i soppan

Talet 10^{130} , en etta följd av 130 stycken nollor, är uppenbarligen ett mycket stort tal och för att få en uppfattning om hur stort så kan vi nämna att man har uppskattat antalet elementärpartiklar, d v s totala antalet elektroner, protoner och neut-

roner i det observerade universum till 10^{80} stücken. Vår tänkta "soppa" är således helt orealiserbar men låt oss vara generösa och tänka oss en "soppa" på 10^{80} olika proteiner som varje sekund omvandlar sig till 10^{80} nya ej förut realiserade proteiner.

Hur lång tid måste den här soppan stå innan alla tänkbara aminosyra-sekvenser manifesterat sig? Vi får $10^{130}/10^{80}$ sekunder = 3×10^{42} år. En tid som är långt över alla uppskattningar som gjorts av universums ålder. Universums ålder har av evolutionister uppskattats till mellan 10 och 30 miljarder år. Om vi är generösa och antar den längre tiden och tänker oss att vår "soppa" stått och puttrat (inte för varmt eller kallt) hela tiden vad är då sannolikheten för att vår specifika molekyler skulle ha bildats? Svar: $30 \times 10^9/3 \times 10^{42} = 1/10^{32}$. Det är alltså en chans på 10^{32} att protein skulle uppstå någon gång under 30 miljarder år och då med varaktighet av en sekund. Under denna sekund måste den också bringas att reagera på ett gynnsamt sätt med 100-tals andra komponenter, de flesta ännu mer osannolika, och detta skall

ske i en "soppa" av ofantligt mycket större volym än vårt nu observerade universum.

Big-bang teorin

Nu kanske du ändå menar att även om sannolikheten verkar oerhört liten så kan det ändå ha skett. Universum och därmed vår "soppa" kanske har oändlig utsträckning eller varaktighet och om du tror på big-bang teorin, den stora smällen d v s att universum började med en urexplosion för sådär 30 miljarder år sedan, så kanske du menat att den har upprepat sig i oändlighet eller att vårt big-bang universum bara är ett utav oändligt många där den här syntesen av en levande organism är möjlig därför att en levande organism är sammansatt av byggstenar som inte har en inneboende tendens att reagera med varandra på ett sådant sätt att en levande organism uppstår utan i stället skulle sådana kemiska föreningar bildas att vår tänkta ursoppa varken skulle kunna uppkomma eller bestå.

Kemin är vårt problem

För att citera professor Gary Parker: "Kemin är inte vår förfader, den är vårt problem. När celler förlorar sin biologiska ordning och dess molekyler börjar att reagera på kemiskt sätt så dör vi. En död kropp innehåller alla molekyler nödvändiga för livet och ungefär den rätta mängden av varje. Vad som går förlorat vid döden är balansen och den biologiska ordningen som annars använder föda för att hålla oss samman snabbare än kemin bryter ner oss!

Tiden och slumpen bara kan verka på befintliga kemiska egenskaper. Att försöka att slå "liv" med antal molekylära tärning-

ar är som att försöka slå "13" med ett par speltärningar. Det är helt enkelt omöjligt. Möjligheten finns helt enkelt inte, så sannolikheten är noll."

Det måste finnas en Gud

Professor Parker är en kristen vetenskapsman som menar att just de vetenskapliga argumenten för skapelsetron har betydtt mycket för hans förståelse av bibelns lära om skapelsen. Den kände kosmologen Fred Hoyle är en vetenskapsman med en helt annan utgångspunkt som har tvingats tänka om på grund av vetenskapliga fakta. Han var ursprungligen en agnostiker d v s han menade att man inte kunde veta huruvida Gud existerar eller ej. På grund av sannolikhetsbetraktelser gällande livets uppkomst menar han nu att: "Det måste finnas en Gud" (Aug. 14, 1881 i Daily Express).

I en intervju i det naturvetenskapliga magasinet "Nature" gör Sir Fred Hoyle följande betraktelse över sannolikheten att livet skulle kunna ha uppkommit av en slump, lång tid och i materien inneboende egenskaper som jämförbar med att ".....en tornado som befintligt material." (Hoyle om Evolution", Nov. 12, 1981, Nature.)

Förbud mot ifrågasättande

För att visa att argumenten mot evolutionen inte endast har gjort intryck på några få kanske udda vetenskapsmän så kan vi gå tillbaks till 1967 och Wistar Institute-symposiet. Här hade ett antal internationellt kända och inflytelserika biologer och matematiker kommit samman för att behandla "Den matematiska utmaningen mot den neodarwinska uttydningen av evolutionen". "Alla när-

varande var evolutionister och de hade uttryckligen kommit överens om att ingen fick ifrågasätta själva evolutionen. Den enda tillåtna frågeställningen var om mutationer tillsammans med ett naturligt urval var en tillräcklig mekanism att förklara de evolutionära förändringarna med. Matematikernas svar var ett entydigt nej, ett klart nej. Känslorna gick höga. Ordförande för samlingen C. H. Waddington sade: "Ert argument är liktydigt med att liv måste ha kommit till genom en skapelseakt!" Stenografisten antecknar: Schutzenberger: Nej! Röster: Nej! "Allting var tydligen bättre än skapelse." (What is Creation Science". Morris och Parker 1982).

Evolutionisternas vägran

Evolutionisternas vägran att acceptera skapelsen trots uppenbara bevis mot en naturalistisk och evolutionistisk ursprungsförklaring kan nog endast förstås i ljuset av bibelns undervisning om människan. I Rom. 1:18 läser vi: Ty Guds vrede uppenbaras från himmelen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet. Det man kan veta om Gud kan de ju själva se: Gud har gjort det uppenbart för dem. Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem; de har haft kunskap om Gud men inte ärat honom som Gud eller tackat honom. Deras tankemöda ledde dem ingenstans, och deras oförståndiga hjärtan förmörkades. De ville gälla för visa, men blev till dårar."

BÖNEN BLEV...

forts. fr. sid. 3

hon hur Herren svarade, att det inte var fråga om Maranata, utan om hon var villig att följa Jesus. Ty porten är trång och vägen är smal och nu fick hon välja den smala vägen eller inte. Den tjänst Gud gett henne var inte i ett speciellt samfund utan i Kristi kropp. Det är en tjänst i Andens värld.

Vuokko berättar på sitt förtroendefulla sätt om sitt förtroende för den helige Ande, att om det varit något fel i församlingen här så hade inte den helige Ande lett henne hit. Om man vill göra Guds vilja så måste man ju ha det förtroendet för Gud, att han leder oss dit, där vi tjänar honom bäst.

Vuokko talar också om att hon upplevt att till Maranataförsamlingen kommer man inte med ett flyttningsbetyg i handen, så är den saken klar, utan genom ett bibliskt levnadssätt växer man in i gemenskapen, för budskapet måste bli ett med ens liv. Och när beslutet var fattat, kändes det som om hon kommit hem och till den gemenskap hon innerst inne längtat efter.

Till sist frågar jag Vuokko: Om denna undervisning är Guds budskap till mänskligheten, varför är vi då så få förhållandevis? Hon är tyst under lång stund och svarar slutligen att vägen är smal men att många vill gå en lättare väg än den som Gud angivit i sitt ord. Men vill vi följa Jesus då måste efterföljelsen bli allvar i vårt liv och vi måste som Jesus säger mista allt för att finna livet. Hon har en utstrålning av den frid och glädje som är en frukt av Anden, och hennes ögon tindrar när hon slutar med att nu skall det bli spännande att se vad Gud skall göra här i församlingen, jag är tacksam att vara här, det är ett led i Guds plan.

Du som nu har något böneämne som Du vill att Vuokko skall bedja för. Sänd in det till Vuokko Dahlman Maranataförsamlingen, Box 344, 101 24 Stockholm, så hjälper hon dig bedja till Gud. Hon vet vad nöd är, hon vet också vad bön är. Hon kommer att knacka på hos vår Far tills han svarar. Du är välkommen.

Apg. 17:26-27 läser vi att *Gud har bestämt tider och utstakat gränser* inom vilka vi skall bo, för att vi kanske ska nå Gud och söka efter honom. I Lukas 21:25-28 hör vi Jesu ord, *"och tecken skall ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skall stå rådlösa vid havets och vågornas dån, då nu människorna uppgiva andan av förskräckelse och ångslan för det som skall övergå världen, ty himmelens makter skola bäva. Och då skall man få se Människosonen komma i en sky med stor makt och härlighet. Men när det börjar att ske, då mån Ni resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning."* Riket kommer. Folkets bortförande och Jerusalems förtrampande är något som ägt rum och delvis sker, medan det nyss upplästa är något som skall ske i samband med hans tillkommelse i skyn, synligt och tydligt förnimbart. Jesus uttrycker detta på ett annorlunda sätt i Matteus 19:28 *"När världen föds på nytt..."* Den innevarande tidsåldern och den nuvarande världsordningen går mot sitt slut och sin upplösning, men efterföljer en ny tidsålder och en ny världsordning. Det nya Riket kommer genom *"födslovänder"*, dvs smärtor och omvälvningar som måste övergå jorden innan det nya kan komma. Alltså inget specifikt kristet, ja inte ens religiöst, utan något som *angår alla människor*, ty det gäller militärt, politiskt, ekonomiskt, ja, den sociala gemenskapen och det mänskliga livets alla områden.

Uppror mot Gud

Detta slutmål inkluderar alla, både förenliga och oförenliga ideologier så som kommunism, kapitalism, nazism och fascism, i deras ansträngningar att nå fram till sina respektive mål.

Bibliskt uttryckt handlar detta om uppror mot Gud, människans och Satans sista desperata attack att detro- niserar Sonen från hans tron.

Dessa olika maktblock på de olika områdena är just de som skapar dessa fruktansvärda händelser, och Europa speciellt, lever i skuggan av de grymma förstörelsevapen som stormakterna utplacerat. Jag tycker man redan nu märker den ångest som råder bland folken. Det är inte endast ångest för kärnvapenarsenalen, utan frågorna hopar sig alltmer med tanke på maten, där de står *"rådlösa inför havets och vågornas dån"*. Havet och vågorna är en bild på folkhavet och rörelserna i detsamma, och gäller de mellanfolkliga problemen. Vi lever i ett av världens rikaste länder med hög standard och välfärd, och kanske inte kan sätta oss in i dessa problem. Ändå upplever jag att välfärden är ganska bräcklig. Alla de skyddsnät som har byggts upp under de sista årtionena, fungerar inte längre som man hade tänkt sig. Om nu vår relativt positiva situation känns osäker, hur skall då de människor uppleva sin situation som saknar praktiskt taget allt detta?

Vedermödan

Jesus tecknar en andlig och verklig situation, och vi bör, ja kanske måste sätta oss in i den såsom människor. Är då någon av oss opåverkad av jordens och människornas situation, så som den är i verkligheten? Är församlingen opåverkad av den? Visst inte. Församlingen påverkas av det som sker i tiden och i samhället. Jag kan ej heller finna i Guds Ord att församlingen skall slippa vara med på jorden under vedermödan och vrededomarna. Vrededom då i den snäva bemärkelse som vi möter det i Darbys förkunnelse. Jag upplever det som de kristna människorna i stort tycker att allt är gott och väl fram till den tidpunkten Jesus kommer i osynligt

motto och hemförlovar dem till himlen för Lammets bröllop. Då, plötsligt kommer med ens, svårigheterna, domarna och katastroferna över jorden och människorna, medan den upptagna skaran slipper allt detta hemska. Detta kan knappast vara den sanna bilden, ty det stämmer dåligt med de andliga lagarna vi möter i Guds Ord, eller med naturlagarna.

På 1200-talet började en succesiv utveckling bort från Gud, med idén om den autonoma viljan, dvs den fria viljan skild från Gud, och detta har utvecklats till det som vi ser idag, mao den västerländska, materialistiska kultursynen. Jag tror inte att församlingen är den kraft som håller alla de destruktiva krafterna borta från att bli lössläppta över jorden. Fastmer tror jag att de redan är lössläppta, men de har ännu inte mognat till skörd.

Många ting av det vi möter i vårt samhälle är just tendenser på detta. Vi skryter med vår frihet, som har blivit vårt slaveri. Registrerade i mer än femtiotusen olika dataregister, övervakade från vaggan till graven, är kontrollerade och styrda att passa in i en allt mer datoriserad, centraliserad polisstat.

Aposteln Johannes säger: *"Jag, Johannes eder broder, som med eder har del i riket, ståndaktigheten och bedrövelsen."* Skulle Guds församling ha levat i fred i världen under 1900 år och så helt plötsligt blir det krigsförklaring? Nej, Guds församling har alltid levt i fiendskap till det onda och orättvisorna. Församlingen har alltid varit i minoritet, utanför och i opposition, därför har det varit bedrövelse från den dagen Jesus för hem till sin Far till dess han kommer tillbaka i härlighet. *"I världen lider ni betryck..."* (Joh. 16:33)

Allt går mot kaos

Avslutningen av den nuvarande tidsåldern kommer att bli intensivare,

Tidernas utmaning!

Text: MARITA LEIJONHUFVUD

Det finns en fråga som är viktigare än någon annan här i livet. Det är inte frågan om hur jag ska ställa mig till löntagarfonder, vilket politiskt parti ska jag rösta på, om jag ska gå med i fredsrelsen eller inte. Det är heller inte frågan vem jag ska gifta mig med eller något annat sådant. Nej, det är frågan *"Vad ska jag göra med Jesus?"* Ska jag helt strunta i honom, eller har Han någonting att komma med som är av värde för den här tidens människor.

Svaret är tveklöst *"ja"*. Jesus har nämligen kommit

med tidernas utmaning, och har liksom gjort sitt *"drag"*, och nu är det vår tur att göra nästa.

Genom sitt liv, sin död och uppståndelse gav Han oss möjligheten att genom *tron* på honom få frälsning. Det Jesus har gjort räcker till för att alla ska kunna bli frälsta. Tro på Herren Jesus, så blir du frälst! Tro att Han har dött för dina synder (synd kräver straff), att han har uppstått för din frälsnings skull så blir du — ja — frälst! Den som beder Han får! Det är väl värt ett försök, eller hur?

men den börjar inte vid ett klockslag, utan genom en succesiv utveckling av allt som sker i vårt samhälle och över hela vår jord. Därför är det att Jesus kommer i stor makt och härlighet, inte bara en nödvändighet för dig och mig som kristen, utan för alla människor på jorden.

Allt går mot fullständig kaos. Det var inte bara Satans plan eller tanke att så skulle bli, men problemet är detsamma för både Gud och Satan, nämligen människans bristfällighet och svaghet. Så det rike Satan vill skapa kan inte genomföras p g a syndens destruktiva makt, och istället för att skapa ett paradiset blir det ett helvete. Det är detta människorna upplever, resultatet av sina egna gärningar med ångslan, förskräckelse och ångest. Men Jesus kommer när han hör ropet från alla människor som inte kan äta sig mätta och från alla som har behandlats orättvist och/eller förtrycks. Han hör också sitt eget folk, församlingen ropa till honom natt och dag, ja, skulle han inte komma för att skaffa dem rätt. Helt förvisso gör han det. Han kommer för att skaffa dem rätt, men inte på världens villkor. Den dag Jesus kommer i stor makt och härlighet, skall först en skara av uppståndna och förvandlade människor lyftas upp i skyn Herren till mötes (1 Tess. 4:16,17) Därefter skall han låta sig ses av dem som dödade honom, ja alla ögon skola se honom.

Jesus håller dom

Vad händer sen? Jesus kommer att hålla dom, först över vilddjuret, den politiska makten och sedan de vilddjur som stiger upp från jorden (Uppb. 13), d v s den religiösa, villfarande makten vilka har varit i förbund med varandra. Ja, allt detta skall tillintetgöras i ett ögonblick när Jesus uppenbarar sig med sin muns anda. Den som inspirerade och vilseledde människorna, nämligen den

gamle ormen, det är Djävulen och Aklagaren, han skall levande kastas ner i avgrunden, fängslad med kraftiga bojor, d v s berövad all sin makt. Han får inte längre någon möjlighet att påverka, infiltrera i människornas sinnen och gärningar. Han skall bindas och sedan skall Jesus döma nationerna i Josafats dal, på vilket sätt de har behandlat Guds egendomsfolk, Israel (Joel 3:2). När domen är uttalad, upplever folken välsignelse eller förbannelse i det nya rike som bryter in och skall vara i tusen år, med Jesus Kristus som konung över hela jorden.

Jesus säger i Matteus 4:34 "Detta släkte skall inte förgås förrän all detta skett." I den spanska bibelöversättningen står ordet släkte med betydelsen generation. Detta släkte är inte detsamma som människosläktet, eller det judiska släktet, utan den generationen skall inte förgås förrän allt detta sker. Vilket? Jo, just det Jesus nämnt om innan, nämligen församlandet av Israels barn från de fyra väderstrecken. Men Jesus talar också om att innan Människosonen kommer i stor makt och härlighet blir det en tid av nöd, som aldrig tidigare varit ej heller skall komma, och detta med avseende på Israels barn. Jesus säger, "bedjen att eder flykt icke må ske om vintern eller på sabbaten." Detta med tanke på den vedermöda som skulle komma, att om den inte skulle förkortas skulle inte en människa bli frälst eller räddad, men för de utvaldas skull skall den tiden förkortas.

Sju insegel

Hedningarna kommer att drabbas av vredesdomar, vilket vi kan förstå av Uppb. 13-19, där vi finner en samlad upplysning om de katastrofer som kommer att drabba jorden och människorna. Detta är själva avslutningen av den tidsperiod som kallas för hedningarnas tider och nådens tidshushållning. Avslutningstiden är lagd un-

der sju insegel, och när dessa bryts avslöjas olika företeelser på jorden. Vidare sju domsbasuner och slutligen sju vredesskålar som töms över jorden. Allt detta sker p g a människans olydnad, ogudaktighet och orättfärdighet. I denna dystra och fruktansvärda period möter oss trots allting, en fungerande församling, som lever sitt fördolda gudsliv. Jesus undervisar och säger: "Be att eder flykt icke må ske om vintern eller sabbaten." Varför inte? Det är klart att fly om vintern i snö och kyla är inte de mest lättsamma företag att vara med om. "Ve dem som är havande eller giva di". Det är uppenbart att det är svårare för havande kvinnor och nyfödda barn, vilka är de mest utsatta grupperna. Jesus talar därför om att förbereda sig: "Vaken fördenskull. Bed. Var nyktra och besinningsfulla så att ni kan bedja." Det är nödvändigt att vara medveten om vad vi representerar i Jesus Kristus. Det gör att man kan se på dessa frågor på ett adekvat sätt. Exempelvis profeten Agabus varning till församlingen om den svåra hungersnöd som skulle komma, och den kom under kejsar Claudius' tid. Församlingen i Jerusalem fick vetskap av Jesus vad som skulle ske i Jerusalem, "här skall inte lämnas sten på sten". Stannade församlingen kvar i Jerusalem? Nej, de drog ut till ökenstaden Pella, och undkom därmed den tragedi som ägde rum i Jerusalem år 70. De tog vara på varningen. Nu handlar det inte om en lokal plats endast, utan hela jorden. Vart skall vi ta vägen? I Uppb. 12 ser vi kvinnan som blir förd ut i öknen med den stora örnens vingar. Öknen är uppehållsorten under svårighetstider, och den kan finnas var som helst, ty Gud är den som tar hand om oss mitt under bedrövligheterna, om vi håller oss till honom och inte förnekar hans namn. "De älskade inte så sitt liv att de drogo sig undan döden, utan övervann

forts. sid. 21

Text:
SANDY
DAHLBERG

Uti bibeln finns en skatt!

I varje hem ligger en bibel men ack så oanvänd. Om varje människa visste vilka skatter, som är förborgade inom dess pärmar. Det är synden som skiljer mej från bibeln. "Uti bibeln finns en skatt sök den. Vänta ej tills dödens natt, för dig bryter in! Skatten hetter Jesus, sök den."

Psalmisten säger: När dina ord upplåtas giva de ljus och skänka förstånd åt de enfaldiga...

Dina rättfärdighetsrätter varar evinnerligen, rätter tala om, att vi skall äta av dom tills vi mättas, det finns mörkstarka rätter och vi kan dricka av hans ljuvlighetsström. Gräver vi djupt ner får vi tag på den rätta värmen också! Psalmisten säger också: Jag lovar Dig sju gånger om dagen för din rättfärdighets rätter. Jag kommer tidigt i morgongryningen och ropar, jag hoppas på ditt ord. Mina ögon

hasta före nattens väkter efter ditt tal. Herre behåll mig vid liv efter dina rätter.

*Har du en bibel
Har du den kär.
En källa med levande
vatten den är.
Kom ofta drick djupt ur
den källan
Du dör om du dricker
för sällan.*

LYDNAD...

forts. fr. sid. 7

måste inta vår ställning inför Gud som änglarna intar sin, så att änglarna inte behöver känna avsky inför oss, utan kan betjäna oss. Vi ska i våra attityder markera just den underdanighet som med nödvändighet måste vara ett typiskt kännetecken för kristna. Tänk några sekunder på det här resonemanget som Paulus för. Detta tokiga resonemang som är typiskt för människan. "Om hela kroppen vore öga eller ett öra. Varför talar han på det här sättet och varför använder han sådana här överdrivna uttalanden och bilder? Är det någon människa som i sin vildaste fantasi skulle kunna tänka sig att kroppen vore ett enda öra? Ingen skulle kunna tänka sig det, men vi uppträder som om det vore så. Och det är där synden sitter.

Vidare säger han så här, "men nu har Gud insatt lemmarna i kroppen, var och en". Gud har insatt. Det finns ett gudomligt sammanhang, som vi måste komma i harmoni med. I Galaterbrevet, står klart och tydligt om andens frukt. Vad är andens frukt för någonting? Den frid som heter andens frukt, är inte en fråga om att ha frid med Gud genom Jesu Kristi blod, utan att ha frid med sig själv. Striden i mitt eget väsen, i mitt eget hjärta, i mitt eget kött, har upphört och jag har fått frid med mig själv. Den friden är oerhört väsentlig och ett resultat av andens verk i mitt väsen. Den ordning som Gud har upprättat, har jag kommit i harmoni med. Jag strider inte om den plats jag har fått, utan jag är insatt av Gud i kroppen till att fungera. Om du läser vidare i det här sammanhanget framgår det med största klar-

het: "Om åter allesammans utgjorde en enda lem, var funnes då själva kroppen?"

Komplettering

I 1 Kor. 12:18-22 och den 25:e versen kommer man fram till Guds stora målsättning med denna ordning som inte är likformighet i och för sig, utan harmoni, enhet och mångfald. Och denna mångfald fungerar inte i rivalitet, men i en kompletteringsgemenskap. Den ena bekämpar inte och rivaliserar den andre, utan vi kompletterar varandra. Målsättningen som Gud har här, kommer fram i den 25:e versen. Jag måste för det första lära mig att erkänna de andra lemmarna. Alla är inte öga, alla är inte öra, alla är inte en lem, det är många lemmar. Jag måste alltså lära mig detta och förstå var jag själv har min plats, inta den platsen och ödmjukt tjäna i överensstämmelse med Guds vilja. Alla lemmar har omsorg om varandra och om en lem lider, så lider de andra lemmarna med den.

I det 11:e kap. synliggöres individualism och egenheter, eller vad jag skulle vilja kalla för gruppmentalitet, kategorisklyvningar och gruppegoism. Det här är oerhört allvarliga saker. Jag har sett praktiskt taget över hela världen hur Kristi församling lider, därför att man istället för att markera försoningen demonstrerar att försoningen inte gäller.

Jag har i många år funderat på vad det kan bero på att vi är så fastlåsta i ett världsligt tänkande. Att vi inte kan fatta att hela vår tillvaro, hela vårt liv, på ett eller annat vis är omgivet utav Guds stora omsorg och intresse. Han vill att vi på alla områden skall komma in i hans vilja, så att vi inte bygger upp med den ena handen och river ned med den andra. Så här

säger Paulus i 1 Kor. 11:13-16: *Dömen själva: höves det en kvinna att ohöljd bedja till Gud? Lär icke själva naturen eder att det ländar en man till vanheder, om han har långt hår, men att det ländar en kvinna till ära, om hon har långt hår? Håret är ju henne givet såsom en slöja. Om nu likväl någon vill vara genstridig, så må han veta att vi för vår del icke hava en sådan sedvänja, ej heller andra Guds församlingar.* Det är ju det det hänger på! Frågan är ju om vi vill vara Gud till behag eller oss själva till behag, världen till behag, vår man till behag, våra barn till behag. Om vi vill vara allt detta, då blir vi genstridiga mot Gud. Och då kan vi hamna i sådana små detaljer som just det här med håret.

Genstridiga

Varför skall vi se på grandet när vi har en bjälke att ta itu med? Det är vårt resonemang. Men det handlar ju om detta: "Om nu likväl någon vill vara genstridig, så må han veta att vi för vår del inte har en sådan sedvänja, ej heller andra Guds församlingar." Det ligger lite uppgivenhet i det här. Här skulle Paulus bara kunnat säga: Hör ni systrar nu får ni verkligen se upp, hör ni bröder nu får ni verkligen se upp här! Det handlar inte om några stora bragder, några hjältemodiga insatser.

Man diskuterade den här frågan för många år sedan och jag tar inte upp någon diskussion om det. Vill du vara genstridig, så var det! Det är ingen mening med att diskutera, för att det handlar inte om det du skall göra inför människor, utan vad du vill vara inför änglarna. Har bibeln sagt att det är på det här viset, så gäller det lika mycket som brödet, och vattnet.

forts. sid. 23

MISSIONSKONFERENS i Stockholm * 17-19 februari

**ARNE IMSEN direkt från
Dominikanska republiken**

FREDAG 19.00 Filmvisning från arbetet
i Santo Domingo

LÖRDAG 16.00 och 19.00

SÖNDAG 11.00, 15.00 och 18.00

ARNE IMSEN, Jan-Egil Hafsahl, Per-Arne o. Christina Imsen,
Gunno Andersson, Hans Brynte, Kjell Hägerman, Folke Jakobsson,
Tage Johansson och ett 15-tal syskon från Brandbu, Norge m.fl.

(För information och logi ring 08/23 52 30)

VÄLKOMMEN!

1984...

forts. fr. sid. 19

honom (Satan) i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord" (Upp. 12:11). Det gäller att inte alliera sig med de myndigheter som menar sig ha både resurser och skyddsnät. Vi tror inte att de är de bästa skyddsnäten, utan förlita sig på honom som sa, — jag är med eder alla dagar intill tidens slut. Vi vet inte när det omgivande trycket blir så hårt att människorna blir desperata. Är vi beredda psykiskt, fysiskt, materiellt och inte minst, men främst andligt? Eller är vi oförberedda som de andra, som säger att allt står väl till och ingen fara är å färde, och tror att allt ordnar sig till slut, trots allt? Låt oss inte vara naiva på det sättet, utan låt oss förtrösta och lita på Herren Jesus.

Vedermödan redan kommit

Risken är att vi blir duperade och vilseledda. Antingen tror vi att uppräckelsen är det som frälsar oss, eller som de allra flesta tror, Herrens tillkommelse är så avlägset att man knappt ser det i tidens kikare. Kyrkans förkunnelse om de yttersta tingena är ju praktiskt taget obefintlig, och angår alltså i stort sett ingen.

Denna syn på det tillkommande händelserna är alltför pessimistisk tycker du. Jag skulle tvärtom vara dig mycket tacksam om du kunde visa mig med hjälp av Ordet att vi inte skulle beröras av allt detta som är nämnt. Jag vill inte ha vedermöda eller besvärligheter, och förmodligen ingen annan heller. Men mig tycks det ändå som Västerlandets kristna är så säkra på att slippa ifrån vedermöda och vredesdomar. Men frågan blir då, hur blir det då med de kristna bakom järn- och bamburidan. Dessa upplever ju redan idag bedrävelse. Stämmer inte Guds Ord? Vi hör att Jesus skall komma för att hämta oss innan den stora bedrävelsen och vreden kommer, men dit har den ju redan kommit. Så kanske man kan tala i Norden och Nordamerika, men situationen är trots detta nog radikalt anorlunda.

I Matteus 24 tar Jesus Noas' tid som ett exempel, människorna visste av intet förrän floden kom och tog dem allesammans bort. Det har uppskattats att det fanns 130 miljoner människor på Noas tid, men endast 8 blev frälsta undan vattnet. Hade dessa människor inte hört varningsropen? Visst hade de hört, ty Hanok, den sjunde från Adam, hade predikat. Hans liv var en illustration, ty han vandrade i umgängelse med Her-

ren i 365 år, sedan såg man honom inte mer, ty Herren tog honom bort. Hanoks son Metusala, (vilket betyder hans död skall sända floden) blev äldre och äldre, ingen blev så gammal som han, men i det år floden kom dog han. Noah, Metusalas sonson, och hans söner förkunnade och visade i handling vad som var i annalkande. Människorna både såg och hörde, men ändå visste de av intet förrän floden kom, eftersom de inte hade tagit vara på kunskapens ord. Noas utgångsläge var inte bättre än de andras, men han lyssnade till Herrens ord och vandrade i umgängelse med Herren, alltså blev tro gärning i Noas liv. Precis på samma sätt är det idag. Vi hör varningssignalerna och ropen, men låter Guds Ord passera oss utan att vi gör sinnesändring och omvänder oss. Skall du och jag göra Noas samtids misstag, eller skall vi likt Noah bygga en räddningsark, oss till frälsning och befrielse. Vår räddningsark heter Jesus Kristus, ty med honom behöver vi inte frukta eller vara oroliga för en mörk och dyster framtid. Jesus är Herre och skall komma tillbaka till jorden från himlen för att upprätta ett rike av fred på jorden, vilket dock endast är en försmak till verkligt sanna nämligen nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Planera för SOMMAR— KONFERENSEN

— 13 km söder om Askersund —

7-15 juli 1984

För ytterligare information ring
Gårdshyttans Gård, Hammar
Tel. 0583-707 00

HISTORIEN...

forts. fr. sid. 15

Gud vet allt om sitt folk, han vet allt om dig och mig, även om Paulus drar upp de här fruktansvärda exemplen. Det ser ut som om han ville skrämma, men det gjorde han inte, utan han visste att det kan gå till så här men Gud kan gripa in. På slutet säger han att därför må den som tror sig stå stadigt se till att han inte faller. "Era prövningar har inte varit

övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er provas över er förmåga".

Vi låter oss provas, men oftast låter vi inte Gud gripa in. Innan dess försöker vi hitta lösningen och Gud kommer ofta försent. Vi har själva klarat prövningen, även om vi kanske ofta tackar Gud. Det blir formella tacksägelser som inte är från hjärtat, men det är inte Guds mening.

När vi tackar Gud för hans hjälp, så menar vi att han verkligen har gripit in. Det är

inte en religiös fras eller bara en form. "Gud är trofast och skall inte låta er provas över er förmåga. När han sänder prövningar visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom dem". Tror ni på det? Det är fantastiskt.

Vi vill hoppa över, gå förbi, eller följa människors förslag. Men Paulus säger att vi skall igenom tillsammans med Kristus. Vi skall igenom och varje prövning som vi går igenom har ett mål, ett syfte och det är att göra de heliga skickliga för

Guds verk. Det är det vi måste kämpa för. Det är en andlig lag, en princip, någonting som Gud hade tänkt från början och det kommer att fortsätta ända tills Jesus kommer.

Prövningarna skall inte minska vår tro, eller göra oss missmodiga, utan ge oss mer styrka, mer tro och mer glädje i Jesus. Jag hoppas att vi förstår det här och i Jesu namn räknar med att Gud är trofast också i fortsättningen.

MOT EN NY...

forts. fr. sid. 4

sönder. Vi måste hitta framkomliga vägar och effektiva metoder som är användbara idag. Vad vi behöver är inte nya tekniska eller psykologiska metoder utan människor som blivit andligt skolade. Människor måste möta Gud på ett sådant sätt att de kommer ut ur sin cirkelgång och befrias från sina hämmande ok som kyrko- och samfundsväsendet lagt på dem.

Vi måste ta ett steg i tro, vilket inte bara får innebära att vi går ut i förorterna och delar ut en kristen tidning en gång om året eller lägger en handaffisch i postlådan. Det är hela livsmönstret som radikalt måste brytas sönder. Det måste bli omvärderingar och en fullständigt ny prioritering av allting.

Det är nödvändigt att församlingen på allvar tar itu med sitt huvudsakliga uppdrag, som är att predika evangelium. Evangelium om riket skall predikas för allt folk och sedan skall änden komma. Lagg märke till att det gäller evangelium om riket och inte evangelium om kyrkan. Riket måste då också legitimera sig, så kristendomen blir trovärdig. Det kan inte legitimera sig med ord, fraser eller deklarationer. Det leder bara till meningslösa diskussioner, religiös fraseologi, och det löser inga problem. Guds rike måste legitimera sig på så sätt att hindren för människors frälsning bryts ner. Det som är byggt på materialismens grund måste bort.

Vi kan inte komma med evangelium liknande ett slags psykoterapi som går ut på att knäda eller smeka själarna. Vi tar för givet att folket som lyssnar är hjälpbehövande människor med stora problem. Visst är hela mänskligheten i nöd, men vad är den i nöd för? Det är nöd om att få mera pengar för att kunna leva ett ännu mera vällustigt och materialistiskt liv. Vad man är på jakt efter är ett vidgat utrymme för en redan suspekt tillvaro.

Vi skall inte dekorera helvetet

Vi kommer med religionen som om vi ville ge människorna ytterligare stimulans och hjälpa dem vidare i sin perversa tillvaro. Vi förutsätter att dem vi talar till är människor som redan är krossade och olyckliga, men så är det ju inte.

Vad sade Jesus? Han såg människorna som får utan herde. Då Jesus analyserade den verkliga situationen sade han: "Jag sänder eder åstad som får mitt ibland ulvar."

Bli inte förskräckt om människornas reaktionsmönster, som man kan registrera, dåligt motsvarar den inneboende verkligheten. När de svaga, sökande och hjälplösa stackars människorna möter evangeliets omutliga omvändelsekrav, visar det sig för det mesta att de verkligen inte är knäckta och verkligen inte önskar omvända sig. De önskar terapi, inte ett nytt liv och ett nytt mål. De önskar ett lustmoment för att göra livet drägligare. De vill att vi skall dekorera själva helvetet, om det vore möjligt. Med lite religiöst grandessa.

Det är därför så meningslöst att ställa sig upp och sentimentalt sjunga: "Vilken vän ni har i Jesus" och tala till människorna som om de skulle vara så oerhört nödlidande och plågade och bara väntade på ett ord så att de skulle kunna bli frälsta. Det är inte den sanna bilden av vårt folk. Vad människorna är ledsnå över är inte att de förlorat kontakten med Gud, utan över att mjölken blivit fem öre dyrare, att smöret, kläderna, bostadshyran och bensinen gått upp. Man sörjer över att man håller på att förlora sitt arbete och att vällustfilosofin inte ser ut att bringa någon förblivande frälsning. Man vet heller inte riktigt vad kärnkraften kommer att föra med sig eller vad supermakterna inom en nära framtid kan ställa till med. Om man bara sluppe undan bekymren, skulle man leva mer nöjd och glad och fortsätta att lika hängivet tjäna Mammon utan att fråga efter Jesus Kristus. För det ändamålet kan man lika gärna använda kristendomens sånger i upphöjandet av Gud Mammon.

Men de kristna har inte fattat situationen eller psykologin och därför bedrar de sig. De kommer släpande med sitt sirapsbudskap. Jag tror till och med att de onda andarna vämjes över det moderna utbudet i många kyrkor. Vad vi idag måste göra är att spegla människornas situation i det profetiska ljuset så att människorna kommer till sann insikt om att de hänger i en skör tråd

mellan himmel och helvete.

Det finns ingen annan frälsning för oss än att vi kastar oss rakt in i det nådeserbjudande som Jesus Kristus givit. Men då måste vi också rensa ut allt det som vi idag lanserar som kristet men inte är något annat än underhållande smekningar av själslivet. Genom denna underhållningsmentalitet blir människor exponer för en oren ande, som samtidigt immuniserar dem och gör dem okänsliga för det verkliga evangeliet. Det har funnits grupper som åkt omkring i hela det här landet och haft konserter med ett så fräckt utbud att många måste vrida sig av smärta.

Resultatet har blivit att när vi idag går ut, så har vi inte överbevisade och av Guds ord knäckta människor att vända oss till. Det är sant att människor känner sig besvikna men de är det inte över sina synder utan över inflationen eller över aktiernas minskade värde eller över arbetslösheten. Vad vi måste göra är att radikalt bryta sönder människornas föreställningsvärld. Vi kan inte bara nöja oss med att predika, sätta upp affischer eller skicka in annonser och räkna med att människorna skall komma. Det måste något annan till, och det ser faktiskt ut som vi i den kampen för det mesta står helt vapenlösa.

Hur skall då de här moderna samlevnadsformerna kunna brytas sönder och något annat och riktigt komma i dess ställe, annat än genom att de kristna tar det första steget! Vi måste ta det steget till det pris det betingar. Priset är ingenting mindre än att vi placerar oss själva utanför välfärdssamhället och tar itu med frågan om vår livsstil på alla områden.

Vi måste analysera samhället

Vi måste analysera de plikter som samhället mer eller mindre rättmätigt kräver av medborgarna. Ta en sådan sak som skolplikten! Det måste analyseras om det kan tänkas vara så självklart att en kristen skall sända sina barn till dagens skola som den ser ut. Nästa fråga är värnplikten. Sedan kommer skatteplikten och associationsplikten. Det system av plikter som byggs upp under århundraden, har åstadkommit med hjälp av de kristna, då de kompromissat sig fram till fredliga överenskomelser med det bestående samhället. Därigenom har de också kommit i åtnjutande av samhällets gunst, och i stället för förföljelse, så öser samhället in sina medel i den kristna verksamheten. Detta måste ju innebära en hel del för framtiden. Kyrkor och samfund skall ha stöd och underhåll i olika situationer.

De enskilda medborgarna är också uppbundna av olika plikter. Med dem följer förmåner och olika typer av bidrag alltifrån födelsen till döden. Men det är bidrag som så småningom blir ganska hämmande för den enskilda människans sunda och riktiga utveckling.

Jag nämner de här bidragen utan att ta ställning till dem. Jag vill givetvis inte förkasta alltsammans, men jag vill att vi skall börja studera vad bidragssystemet kan innebära för oss. Vi har hyresbidrag, barnbidrag, vårdbidrag, studiebidrag, arbetslöshetsbidrag m fl bidrag. Ett faktum är att vi bygger upp vårt liv till stor del på bidrag från staten.

Samtidet med bidragen reduceras emellertid det enskilda initiativet. Vi kommer in i solidaritetskonflikter och tvingas ofta handla på ett sätt som strider mot vår övertygelse. Det lär finnas 400 000 arbetslösa just nu i landet. Om vi ville, skulle vi kunna bli av med hela arbetslöshetskomplexet redan nästa vecka, men det vill vi inte. Vi skulle också kunna bli av med sprit- och drogmissbrukskomplexet inom 14 dagar men vi vill inte därför att det skulle tvinga oss att ändra hela den ekonomiska ordningen. Det accepterar vi inte därför att det skulle innebära att många med nödvändighet skall tvingas sänka sin standard.

Samhällssektorn utvidgas alltmer samtidigt som den privata sektorn blir allt mindre. Skatterna stiger och tenderar bli rena konfiskeringen. De kristna accepterar ändå att på något vis följa med i utvecklingen, därför att de har inte med någon framgång lyckats hävda sin integritet. De har blivit offer för en utveckling, som de borde ha hejdat på ett mycket beslutsamt sätt redan i ett tidigt stadium. Nu är det för sent. Man kommer inte att klara av någon djupgående omställning. Det kan på sin höjd bli några obetydliga marginella förändringar, men det är betingat av taktiska skäl och av eventuella opinioner i samhället.

Fr. MR nr 1-2/80

LYDNAD...

forts. fr. sid. 20

Vi kan inte komma undan genom att säga att det är tidsbetonat, att det var speciella förhållanden i Korint. Det här är sanningen! Det lämpar sig icke för en man att ha långt hår. Och det är inte klokt att en kvinna skall ha kort hår. Hon skall ha långt hår. Det står klart och tydligt i bibeln. Men vill du vara genstridig, så var då det, men låtsas inte då att du tar del i brödsbrytelsen. Kom då inte till brödsbrytelsen och säg att du är beredd att underordna dig! Men om vi markerar vår egenhet, individualism i första etappen, så blir det ju inte anorlunda i nästa etapp. Utan vi måste börja här för att gå vidare.

Det här bagatelliserar vi, och rationaliserar bort. Eller också gör vi som katolska kyrkan gör med brödet och vinet, upphöjer det till att fungera som ett nådamedel, som gör hela det personliga livet överflödigt. Då kan vi ta emot brödet, och det förvandlas till Kristi lekamen, just i det ögonblicket, genom den märkliga lära katolska kyrkan förkunnar. Så har världens behandlat Guds Ord i alla tider. Med avseende på dopet, på nattvarden, och med avseende på änglarna.

Här står det klart och tydligt att vi genom våra attityder visar om vi vill följa Guds förordning, och underordna oss och komma i gott samarbete med änglarna, eller om vi vill fortsätta att vara genstridiga.

fortsättning nästa nummer.

ANSLAGSTAVLAN

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Lörd 19.30 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter, tisd o. lörd.)
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 44 10 05 - 6
Telefon: 08 - 23 52 30

Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30 - 9.00 • Tors 8.30 - 9.00, 20.30 - 21.00 • Fred 20.30 - 21.00 • Lörd 22.30 - 23.00
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30
Postgiro: 491421-4

Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Tisd 8.30 - 9.00, 23.30 - 24.00 • Torsd 8.30 - 9.00 • Lörd 21.00 - 22.00
Postadress: Flyttblocksvägen 14, 161 70 Bromma
Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 48 64 65-8

GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
Gamla Bro servering, Pilgrimshem hotell
Studio för närradio
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)

Pilgrimstryck: Holbergsg. 108, Box 3084, 161 03 Bromma
Telefon: 08 - 37 49 00, 37 58 31

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA

Mötestider: Onsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön på Humlegården • Sönd 11.00 på Humlegården, 19.00 Väckelsemöte (Annonser: Lörd. i Neri-kes Allehanda)

Postgiro: 37 50 50 - 2
Telefon: 019 - 964 72 el. 019 - 964 97
Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro
Telefon: 019 - 11 44 19 el. 019/11 27 33

JÖNKÖPING

Post- och besöksadress: Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping, Villa Lübeck, Hjovägen, 566 03 Habo

Telefon: 036 - 11 19 95 el. 462 18
Radio Maranata, 98,5 MHz:
Telefon: 036 - 12 12 08

Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping
Telefon: 036 - 11 19 95, 11 19 96

EKEBY

(20 km öster om Helsingborg)

Mötestider: Sönd 11.00 i Ekeby (I övrigt ring för information tel. 042 - 776 82, 768 88)

Besöksadress: Truedstorp S 28, 260 51 Ekeby

Telefon: 042 - 776 82, 768 88

Postgiro: 58 32 01 - 9

GÄRDSHYTTAN

(13 km söder om Askersund)

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium

Post- och besöksadress: Gärdsbyttans Gård, 696 02 Hammar

Postgiro: 43 29 81 - 9

Telefon: 0583 - 707 00, 707 62 (kontoret)

Pilgrimshem, Gärdsbyttans Gård, 696 02 Hammar

Telefon: 0583 - 707 00

Askersunds-Grillen

Telefon: 0583 - 102 54

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bön • Torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30, Sönd 15.00 Väckelsemöten

Adress: Warfvingska Villan, Apotekargatan 17

413 19 Göteborg

Telefon: 031 - 41 48 08

Postgiro: 41 43 63 - 2

Radio Maranata, 94,9 MHz:

Telefon: 031 - 41 48 08

LJUNGSBRO

Mötestider: Tisd. 20.30 Bibelstudium • Torsd.

19.30 Väckelsemöte • Lörd. 20.30 Bön

(Annonser: Onsd. i Östgöta Correspondenten)

Post- och besöksadress: Jakobslands Gård

590 60 Ljungsbro

Postgiro: 97 21 85 - 3

Telefon: 013 - 635 00

NORGE

Post- och besöksadress: Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.

Telefon: 00947 - 60 311 99, 60 300 50

4 st kassetter där ARNE IMSEN undervisar om BÖNEN:

änkans bön — kammarens bön — skrymtarens bön — hedningens bön — materialistens bön — avfällingens bön.

KB 801202 Nr1. Kammarens bön

KB 801207 Nr2. Materialistens, hedningens

och avfällingens bön

KB 801206 Nr3. Änkans bön

KB 801213 Nr4. Bön efter Guds vilja

Jag vill beställa nr.....

4 st ☐

Köp alla fyra för **100:-**
eller beställ en för **30:-** (plus porto)

Namn .....

Adress .....

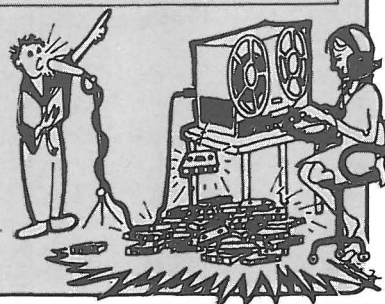
Postnr.adr. ....

Tel: .....

Skicka kupongen till

Box 12001, 700 12 ÖREBRO • Telefon: 019/23 43 18

Jorden brister...

Se, Herren ödelägger jorden och föröder den; han omvälver vad därpå är och förströr dess inbyggare.

Och det går prästen såsom folket, husbonden såsom tjänaren, husfrun såsom tjänarinnan, säljaren såsom köparen, låntagaren såsom långgivaren, gäldenären såsom borgenären.

Jorden bliver i grund ödelagd och i grund utplundrad; ty Herren har talat detta ord.

Jorden sörjer och tvinar bort, jordkretsen försmäktar och tvinar bort, vad högt är bland jordens folk försmäktar.

Ty jorden har blivit ohelgad under sina inbyggare; de hava överträtt lagarna, de hava förvandlat rätten, brutit det eviga förbundet.

Därför uppfräter förbannelse jorden, och de som bor där måste lida vad de hava förskyllt; därför förtäras jordens inbyggare av hetta, så att ej många människor finnas kvar.

Vinmusten sörjer, vinträdet försmäktar; de som voro så hjärteglada sucka nu alla.

Det är förbi med fröjden vid pukornas ljud, de gladas larm har tystnat; det är förbi med fröjden vid harpans klang.

Vin dricker man icke mer under sång, rusdrycken känns bitter för dem som dricka den.

Nedbruten ligger den öde staden; vart hus är stängt, så att ingen kommer därin.

Därute höres klagorop över vinet; all glädje är såsom en nedgången sol, all jordens fröjd har flyktat.

Ödeläggelse allenast är kvar i staden, och porten är slagen i spillror.

Ty det måste så gå på jorden bland folken, såsom det går, när man slår ned oliver, såsom när man gör en efter-skörd, sedan vinbärgningen är slut.

Dessa häva då upp sin röst och jubla; fröjderop över Herrens höghet ljuda borta i väster:

"Ären därför Herren i österns bygder, ären i havsländerna Herrens, Israels Guds, namn."

Från jordens ända höra vi lovsånger: "En härlig lott får den rättfärdige!" Men jag säger: Jag arme, jag arme, ve mig! Härjare härja, ja, härjande fara härjare fram

Faror, fallgropar och fällor vänta eder, I jordens inbyggare.

Och om någon flyr undan farlighetsgropen, så störtar han i fallgropen, och om han kommer upp ur fallgropen, så fångas han i fällan. Ty fönstren i höjden äro öppnade, och jordens grundvalar bäva.

Jorden brister, ja, den brister; jorden rämnar, ja, den rämnar; jorden vacklar, ja, den vacklar; jorden raglar, ja, den raglar såsom en drucken; den gungar såsom vaktskjulet i trädets topp. Dess överträdelse vilar tung på den, och den faller och kan icke mer stå upp.

På den tiden skall Herren hemsöka höjdens här uppe i höjden och jordens konungar nere på jorden.

Och de skola samlas tillhopa, såsom fångar hopsamlas i fånggropen, och skola inneslutas i fängelse; sent omsider når dem hemsökelsen.

Då skall månen blygas och solen skämmas; ty Herren Sebaot skall då vara konung på Sions berg och i Jerusalem, och hans äldste skola skåda härlighet.

JESAJA